

ÚVAHA

Martin Zábaj

Konzum. Valí se na nás ze všech stran. Kupujte! Nejlepší nabídka! Dvě, tři, čtyři... pět za cenu jednoho! Světu, který nás obklopuje, vládne obchod a nabídky se nás řítí ze všech stran. Z médií. Z televize, internetu, novin, časopisů...

Z telefonu! Lidé s nabídkami nám volají na naše mobilní telefony. Všichni chtějí náš čas. Nabízejí nám naprosto úžasnou zábavu, nezřídkou ušitou na míru. Relaxaci. Aktivní odpočinek v aqua a jiných zábavních parcích, kterou zaručeně musíme vyzkoušet, protože kdo ji ještě nevyzkoušel, tak nežil. Všichni nás chtějí zapojit do nějakého úžasného schématu nebo do své sítě, ať už obchodní nebo sociální. Chtějí, abychom využívali jejich zákaznických programů a mohli právě u nich spotřebovat více našich přebytků. Všichni chtějí naše

„Já jsem ten homo consumens“

peníze. Nabídka nás pronásleduje a mává na nás na každém kroku. Chtějí, abychom nepřemýšleli o výběru, ale zároveň

všichni soupeří o to, aby zvítězila právě jejich nabídka.

Str. 6

TÉMA
Konzum

Studentský život

Aktivity Studentského senátu VŠH

Rádi uvítáme každého, kdo by nám chtěl pomoci. Studentský senát naleznete také na webových stránkách www.senatvsh.cz, na Facebooku – Senát VŠH, kde se dozvíte další zajímavé informace a můžete stahovat fotografie z akcí, přednášek, exkurzí a studentských party.

Str. 3

Události a názory

Vánoce a marketing

Proč utrácet hodně peněz a hrát si na Vánoce, když můžeme jít nakupovat až po slevách a značně tak ušetřit?

Str. 7

Zábava

Smaragdové Irsko

Zahraničí

Ríká se mu smaragdový ostrov. A právem. Je to země plná pokladů a nádherné přírody neustále hýřící smaragdovou

zelení. Země, která každý rok láká tisíce turistů, aby ji navštívili a poznali z ní to nejlepší. Lidé neustále básní o Americe a Austrá-

lii. Ale země, která změní váš pohled, je právě Irsko. Jezdím tam v poslední době každoročně ke svým příbuzným a vždy jeden

měsíc prázdnin věnuji studiu angličtiny na jazykové škole v Dublinu.

Str. 11

Rektorem VŠH se stal doc. Ing. Václav Vinš, CSc.

Ve středu 1. prosince byl do funkce rektora Vysoké školy hotelové v Praze jmenován doc. Ing. Václav Vinš, CSc. Zeptali jsme se ho na nejbližší kroky v jeho nové pozici a jaké má vize o budoucnosti naší školy.

„Mým nejbližším úkolem je podrobně se seznámit s chodem VŠH a všemi detaily jejího života a navázat na dobrou tra-

dici a pověst této školy. Bude také nápomocen při zkvalitňování procesu akreditací a hodnocení vysoké školy.

Mým cílem je napomoci tomu, aby se na segment soukromých vysokých škol pohlíželo jako na sektor, kdy seriózní, slušné, stabilní školy plní vše, co uchazečům a studentům nabízejí, pečují také o absolventy a jejich další vzdělávání.

Za svoji předchozí kariéru jsem poznal všechny vysoké školy a na Vysokou školu hotelovou v Praze jsem nastoupil, protože mezi tyto vysoké školy rozhodně patří. Chtěl bych proto dál pokračovat v budování seriózní a vážené školy, kdy veřejnost bude mít i nadále v povědomí, že je kvalitní vysokou školou a je čest být jejím absolventem.“ (r)

Kino jak ho neznáte

Dva a půl roku jsem brigádníkem jednoho multikína, které se nachází v centru Prahy. Víím, co obnáší příprava občerstvení, prodej lístků a úklid sálů.

Str. 15

Rozhovor s nejmladším pedagogem VŠH

Petr Studnička: Mým koníčkem je železnice

ROZHOVOR
Bára Skolilová

Ing. PETR STUDNIČKA je absolventem VŠH v Praze a v současné době se externí formou účastní doktorského studia na Ekonomické fakultě Univerzity Mateja Bela v Banské Bystrici. Již během studia začal pracovat na naší škole, kde od roku 2009 zastává funkci zástupce vedoucího katedry cestovního ruchu a zároveň se angažuje ve Výzkumném centru VŠH.

Editorial

Vážení čtenáři, s novou zimou k vám přichází nové číslo KREDITU, máme nového rektora a blíží se nový rok, na který se všichni těšíme. V tomto čísle najdete reportáže ze zahraničních výletů našich studentů, rozhovory s pedagogy, hlavním tématem čísla je „Konzum“ – tedy spotřební způsob života. Zajímavá je taky anketa o úrovni vzdělanosti u nás, slibný je i plán akcí studentského senátu.

Hodně dáreků a příjemně stráveného Silvestra!

Michaela Herejtová
šéfredaktorka

V listopadu jsme se sešli ke krátkému rozhovoru.

Nedávno jste ukončil VŠH a nyní jste nejmladším pedagogem a vědeckým pracovníkem na naší škole. S jakou filozofií nahlížíte do budoucnosti?

Co se týká nejmladšího akademického pracovníka na škole, máte pravdu. Nedávno jsem se dozvěděl, že tvořím 2 procenta zaměstnanců na naší škole, což je věková kategorie do 30 let. Jinými slovy jsem v této kategorii jediný. S vědeckým pracovníkem bych byl opatrnější, protože vědeckým pracovníkem je pedagog tehdy, když má minimálně titul Ph.D. a na něj se teprve připravuji v Banské Bystrici. A má filozofie je taková, že využívám znalostí a poznatků zkušenějších kolegů, kteří je nabyli během své kariéry a já se spíše snažím o popularizaci publikační a výzkumné činnosti u nás na škole.

Absolvoval jste dlouhou cestu vlakem po Transsibiřské magistrále do Číny. Co Vám to přineslo?

Železnice je mým velkým koníčkem již od dětství. Vlakem jsem projel řadu zemí

Evropy. Za ukončení studia jsem si dal odměnu, a to cestu po Transsibiřské magistrále, která je nejdelší železniční trať na světě. Zkušenost to byla úžasná, zaprvé jsem poznal život a kulturu v Rusku i mimo velká města, tzn. život v chudších oblastech. Zadrhé stálo za to vidět způsob života, ale i ekonomický rozvoj Číny, která se podle mne stane světovou velmocí dříve, než se předpokládá. Také jsem si vyzkoušel, že to pro mne byla praktická aplikace zkušeností ze školy v cestovním ruchu v realu.

Nepoznal jsem lepší zaměstnání, než být činný na vysoké škole! Jedná se o práci s řadou protikladů, které jsou ve svém důsledku úchvatné. Na jedné straně člověk získává zkušenosti od starších kolegů, na druhé straně má možnost být v neustálém kontaktu s mladými lidmi ve výuce...

Co soudíte o úvahách, zda cestovní ruch je nebo není vědní obor? A co je třeba udělat pro to, aby byl?

V současné době není cestovní ruch v České republice uznán jako vědní obor, na Slovensku ano. I když objektivně je třeba konstatovat, že slovenská Univerzita Mateja Bela má tuto výsadu v rámci celého středoevropského prostoru jediná. Cestovní ruch je na Slovensku uznán jako vědní obor, díky této skutečnosti získal akreditaci nejen první (Bc.) a druhý (Ing.), ale i třetí (Ph.D.) stupeň vysokoškolského stu-

dia, tedy doktorský. Když budu mluvit po pravdě, tak si myslím, že cestovní ruch není samostatnou vědeckou disciplínou. Prokázat vědeckost je složité, proto jsem si vzal podklad téměř devadesátiletého pana profesora Kašpara, který je poslední žijící inaugurovaný profesor v oboru Cestovní ruch v ČR. Pan profesor říká, že nemá smysl se zabývat tím, jestli cestovní ruch je či není vědeckou disciplínou. Tou může být prakticky cokoliv, bude-li k tomu použito uznávaných vědeckých metod. Pan

ruchu jako vědecké disciplíny mistry na Slovensku.

Počítáte se zapojením studentů do výzkumného centra naší školy? A jak?

Studenti již zapojeni jsou, nemusejí o tom ani vědět, týká se to třeba vypisování témat seminárních, bakalářských a diplomových prací, které potom využíváme v rámci projektů, jež se na naší škole řeší, především jsou to projekty pro Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. Někteří studenti také zpracovávají různá i specifická zadání. Výhoda pro studenty je, že mohou být i finančně odměněni, vzhledem k tomu, že na tyto projekty máme grantové prostředky. Někteří studenti této možnosti využívají. A pak také na většině kateder působí studentky a studenti jako pomocné vědecké síly a za jejich činnost jim náleží rovněž finanční odměna.

Chystáte se zase na nějakou dalekou cestu?

Daleké cesty musejí probíhat průběžně, řadu z nich jsem již zrealizoval, byli jsme například v Keni, Ázerbájdžánu, Gruzii či již v zmiňovaném Rusku a Číně. Nyní připravujeme větší cestu na léto 2011, během níž navštívíme Japonsko, a to nejen kvůli železnici.

Které předměty jste měl rád a které nerad?

Dnes s oblibou vyučuji předměty z oblasti cestovního ruchu a destinačního managementu. Během studentských let jsem upřednostňoval předměty z oblasti destinačního managementu a němčinu, naopak jsem nenáviděl předmět Systémový management, především kvůli jeho vyučujícímu, který už ale není na naší škole činný.

Děkuji za rozhovor.

KREDIT H
Časopis studentů Vysoké školy hotelové

materialistic dsqn®

Vydala Vysoká škola hotelová v Praze 8, spol. s r. o., Svidnická 506, 181 00 Praha 8, www.vsh.cz, v akademickém roce 2010/2011. Evidenční číslo MK ČR E 18277, ISSN 1803-2885. Připravili studenti oboru Marketingové komunikace ve službách a studenti volitelných předmětů zaměřených na mediální komunikaci pod pedagogickým vedením PhDr. Jaroslava Holoubka. Šéfredaktorka: Michaela Herejtová, zástupci šéfredaktorky: Robert Štaffen a Tereza Šimková, autoři fotografií: Tereza Šimková, Vojtěch Hykl, Václav Doubek, Zuzana Roldánová, Ondřej Želiska, Tereza Březínová, Jiří Voříšek, Jan Nosek, Nikita Kazarin a Jaroslav Holoubek, grafická úprava a sazba: Lubor Čížek, materialistic dsqn®, tisk: SITCON Media, s. r. o. Inzerce, náměty, články, fotografie zasílejte na adresu kreditvsh@centrum.cz

Aktivity Studentského senátu VŠH

Studentský senát je vytvořen ze studentů VŠH, kteří se snaží svými myšlenkami, nápady a akcemi obohatit studentský život a zároveň se spolupodílí na vytvoření příjemného prostředí pro vzdělávání a osobnostní rozvoj všech studentů. V podobě, jak ho známe dnes, vznikl Studentský senát zhruba před třemi lety. A je toho dost, co se nám podařilo.

Zavedli jsme tradici Gurmánského klubu na půdě VŠH, který se v akademickém roce 2010/2011 přejmenoval na „Gurmetský klub“. Probíhá jednou za semestr v gastronomické posluchárně. Vždy je vyhlášeno určité téma a připravují se nejrůznější jídla a nápoje ze všech

koutů světa. Máme za sebou témata jako: příprava lososa, japonská kuchyně a mnoho dalších.

Studentský senát se snaží systematicky zkvalitňovat a obohacovat stravování našich studentů ve školní restauraci, studovně a baru na základě požadavků a připomínek studentů a spolupracuje také s vedením gastronomického úseku.

Pořádáme exkurze

Studentský senát každý rok pořádá několik zajímavých exkurzí pro studenty VŠH. V minulosti to byla například velice zajímavá exkurze na Letiště Praha. Každý rok například jezdí studenti VŠH do Švýcarska na exkurzi k Ženevskému

jezeru, do nejslavnější hotelové školy v Lausanne, navštíví také luxusní pětihvězdičkový švýcarský hotel Royalp, na programu je i exkurze do čokoládoven, degustují sýry a víno a mnoho dalšího. Se školou se také mohou podívat na exkurze po České republice, s katedrou cestovního ruchu jsme navštívili lázeňský trojúhelník Karlovy Vary, Mariánské a Františkovy lázně, jsou pořádány také lyžařské výlety na hory, apod.

Golfový klub

Ve spolupráci se školou je organizován golfový klub, kde studenti mohou absolvovat týdenní kurz, na konci kterého získají zelenou kartu. Naším snem do budoucna je, abychom sdružovali několik aktivních hráčů golfu, kteří by se aktivně účastnili různých víkendových golfových školních akcí. V zimě 2009/2010 také proběhl jednodenní kurz golfu s profesionálním trenérem v pražském Erpetu.

Zajímavé přednášky

V prostorách naší školy pořádáme či spolupořádáme ročně několik zajímavých přednášek odborníků z praxe. Máme již za sebou velice zajímavou návštěvu „Magic Heleny“, kde jsme si povídali

o módních trendech, o tom, jak být správně oblečen v našem hotelovém oboru, jak správně kombinovat barvy, uvázat kravatu, jak volit správné brýle, jak a podle čeho vybírat pánský oblek. Do budoucna bychom rádi založili tradiční přednáškový manažerský klub, kdy bychom si k nám do školy zvali pravidelně úspěšné manažery, kteří by se s námi podělili o své zkušenosti a o to, jakým způsobem oni v jejich životě postupovali směrem vzhůru.

Několikrát do roka pro vás pořádáme velkolepé studentské party, které jsou velice oblíbené, například v klubech Tat Bar, Techtle Mechtle, La Fuente a Phenomen.

Od roku 2010 je Studentský senát VŠH také aktivně zapojen v SK RVŠ (Studentská komora Rady vysokých škol), kde zastupuje Vysokou školu hotelovou v sekci soukromých škol a komisi pro sociálně-ekonomické záležitosti. Náš Studentský senát se také stal členem ČESU (Česká studentská unie), která reprezentuje a sdružuje studenty českých vysokých škol.

Hledáte práci?

Sledujte nástěnky a internetové stránky, kde je pravidelně Studentským sená-

tem aktualizována nabídka pracovních příležitostí, brigád a studijních a pracovních stáží v zahraničí. Někteří z vás tak již svou práci minulý rok našli.

Naše motto: „Snažit se svými myšlenkami, nápady a akcemi obohatit a zkvalitnit studentský život a spolupodílet se na utváření příjemného prostředí pro vzdělávání, zastupovat VŠH navenek mezi studenty.“

Rádi uvítáme každého, kdo by nám chtěl v naší snaze pomoci. Pokud máte jakékoli nápady a myšlenky ke zlepšení, popřípadě články do časopisu, budeme potěšeni, když se s námi o ně podělíte a to buď zasláním e-mailu na adresu: senat@vsh.cz, anebo vhozením papíru s nápady a připomínkami do schránky Studentského senátu. Studentský senát naleznete také na webových stránkách www.senatvsh.cz, na Facebooku – Senát VŠH, kde se dozvíte další zajímavé informace a můžete stahovat fotografie z akcí, přednášek, exkurzí a studentských party. V budově školy nás najdete během konzultačních hodin každé úterý od 10:15 do 10:55 v zasedací místnosti č. 005 v přízemí školy.

Váš Studentský senát

Vybral jsem pro vás několik zajímavých novinek a tou první je **BÁJEČNÝ CHAOS / SKRYTÝ PŮVAB NEPOŘÁDKU** z nakladatelství Dokořán. Její autoři **Eric Abrahamson**, profesor managementu na Columbia Business School a **David H. Freedman**, redaktor časopisu Inc. na řadě konkrétních případových studií vyvracejí obecně přijímanou představu, že pevně daný denní program, řád, pořádek a soustavnost jsou klíčem k úspěchu. Naopak mírně neuspořádané systémy využívají zdroje efektivněji, dospívají k lepším řešením a dají se hůře rozvrátit. Ostatně Albert Einstein o tom jednou napsal: „Je-li nepořádek na stole

odrazem nepořádku v myslí, co potom odráží prázdny stůl?“ V témže nakladatelství vyšla také kniha **KDO ŘÍDÍ INTERNET? / ILUZE O SVĚTĚ BEZ HRANIC** od **Jacka Goldsmitha** a **Tima Wu**. Je to příběh smrti snu o kyberkomunitách, které si vládnou samy a jednou provždy tak uniknou zeměpisným omezením. Územně omezená vláda je významný faktor v dějinách, ve své různorodosti je obrazem lidskosti a umožňuje další rozvoj. Internet nerozloží stát a jeho zákony, ale podřídí se jim. Svět totiž není vůbec jednoduchý a nelze jej vysvětlit z jednoho zorného úhlu. Nakladatelství Grada vydalo studii **Ivany Folwarczné**

Nové knihy

ROZVOJ A VZDĚLÁVÁNÍ MANAŽERŮ, v níž se zabývá klíčovými otázkami řízení pracovního výkonu manažerů, netradičními přístupy a metodami vzdělávání a rozvoje, jež může vedoucí pracovník uplatnit ke svému seberozvoji, k rozvoji svých spolupracovníků a také jak je může realizovat v podnikové praxi. **Aleš Kabátek** a **Olga Lošťáková** jsou autory **OBCHODNÍ A MANAŽERSKÉ PREZENTACE** (rovněž z Grady) a přináší v ní užitečný návod jak

připravit a uskutečnit úspěšnou prezentaci vlastní osoby, návrhu, projektu či produktu. Snadno zapamatovatelný manuál provázejí fotografie a DVD s testy a videi. Osvěžující směsí analytických, na výzkumu založených znalostí personální práce a praktický přístup k ní v podnikovém prostředí nabízí kniha **Davea Ulricha MISTROVSKÉ ŘÍZENÍ LIDSKÝCH ZDROJŮ / HUMAN RESOURCE CHAMPIONS** (vydala Grada). Najdete v ní užitečné struktury, které lidem umožňují jednat způsobem zvyšujícím osobní i organizační efektivnost. Na závěr bych vám chtěl doporučit publikaci **Josepha A. Taintera KOLAPSY SLOŽITÝCH SPOLEČNOSTÍ**

z nakladatelství Dokořán. Autor se v ní zabývá civilizačním kolapsem, který nastává v okamžiku, kdy společnost začne být příliš složitá, takže většinu energie spotřebovává na udržení své vlastní struktury, nikoliv na výrobu potravin či zboží. Pak stačí zhoršení klimatu nebo nedostatek energetických zdrojů a pilíře příliš komplikovaného systému se začnou hroutit. Zatím není kolaps naší bezprostřední budoucnosti, máme oddechový čas a odkládáme pokles životní úrovně průmyslové společnosti. Kniha je zároveň chválou jednoduchosti a nutnosti rozvíjet energetickou a potravinovou bezpečnost.

Jaroslav Holoubek

Pro studenty i pedagogy VŠH: Elektronická databáze EBSCO

Od 1. 12. 2010 mají studenti i pedagogové VŠH k dispozici další informační zdroj ke studiu. Vedení VŠH odsouhlasilo návrh využívat v rámci elektronické databáze EBSCO kolekci Hospitality & Tourism Complete, která vykazala lepší výsledky než databáze EMERALD či ELSEVIERA. Uživatelé databáze na VŠH tak získají neomezený plnohodnotný přístup k informacím z oblasti gastronomie, hotelnictví a cestovního ruchu.

Tato kolekce obsahuje více než 828.000 záznamů, které sahají až do roku 1965. Plný text je dostupný pro více než 490 publikací, včetně časopisů, firemních reportů a reportů o jednotlivých zemích, a knih. Plnotextová periodika zahrnují Current Issues in Tourism, Hotel & Motel Management, International Journal of Tourism Research, Journal of Ecotourism, Journal of Leisure Research, Journal of Sport Tourism, Journal

of Sustainable Tourism, Leisure Sciences, Leisure Studies, Nation's Restaurant News, Restaurant Business, Tourism & Hospitality Research a Asia Pacific Journal of Tourism Research a mnoho dalších časopisů z celého světa. Na začátku září letošního roku bylo v celé databázi EBSCO Publishing licencováno 75 českých časopisů

Elektronická databáze by měla studentům ulehčit přístup k odborným informa-

cím, ve výuce, při zpracování seminárních, bakalářských a diplomových prací i v praktickém životě. Přístup k databázi je přes www.ebscohost.com.

Studenti mohou rovněž využívat při zpracování odborných textů 2 recenzované časopisy, které vydává VŠH a jsou uznány vládou Radou pro výzkum, experimentální vývoj a inovace. Jedná se o časopis pro vědu a informace Czech Hospitality

and Tourism Papers – Hotelnictví, lázeňství, turismus (www.vsh.cz/chtpt) a Media4u Magazine (www.media4u.cz).

Výzkumné centrum VŠH

Vědecká konference VŠH byla úspěšná

V říjnu se uskutečnila Vysoké škole hotelové v Praze už 2. ročník mezinárodní vědecké konference HOTELNICTVÍ, TURISMUS A VZDĚLÁVÁNÍ DNES A ZÍTRA s podporou České centrály cestovního ruchu – CzechTourism a Ministerstva pro místní rozvoj České republiky.

Přes 200 účastníků konference přivítal ve velké aule školy moderátor plenárního zasedání prof. Ing. Jiří Jindra, CSc., prorektor VŠH pro spolupráci s praxí a doc. Ing. Štěpán Müller, CSc., rektor VŠH. V dopoledním programu jsme vyslechli zajímavé příspěvky Bc. Jitky Fatkové, ředitelky Odboru cestovního ruchu Ministerstva pro místní rozvoj ČR, z úst doc. Ing. Václava Vinše, CSc., ředitele Odboru vysokých škol

Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, zazněla slova ocenění činnosti VŠH, která si našla své pevné místo na trhu vzdělávacích institucí, aktuální projekty zaměřené na podporu rozvoje domácího a příjezdového cestovního ruchu zhodnotil Ing. Rostislav Vondruška, ředitel České centrály cestovního ruchu – CzechTourism. Situaci v cestovním ruchu na Slovensku se zabývala prof. JUDr. Ludmila Novacká, Ph.D., a vedoucí katedry cestovního ruchu a společného stravování Ekonomické fakulty Univerzity Mateje Bela v Banské Bystrici, doc. Ing. Ján Oriška, Ph.D., informoval o možnostech doktorského studia cestovního ruchu na této fakultě. Pavel Attl, Ph.D., výkonný ředitel VŠH svém vystoupení konstatoval, že zatímco ve

světě má vzdělávání v oborech hotelnictví, gastronomie a cestovního ruchu dlouhou tradici, v České republice jsou tyto obory oproti jiným znevýhodněny a vysoké školy se nacházejí v „bludném kruhu“ – cestovní ruch není uznán za vědní disciplínu, čímž není možné akreditovat třetí (doktorský) stupeň studia. V závěrečném projevu plenárního zasedání se doc. Ing. Miroslav Čertík CSc., jednatel VŠH zmínil o ocenění Czech TOP 100 pro Vysokou školu hotelovou v Praze za stabilní firmu ve svém oboru a zdůraznil, že absolventi VŠH nemají větší problémy na trhu práce. Rovněž ocenil skutečnost, že VŠH má jako jediná v České republice zapsán na Seznamu recenzovaných neimpaktovaných periodik časopis pro vědu a informace Czech Hospitality and Tourism Papers, který je svým obsahem zaměřen na hotelnictví, gastronomii, lázeňství a cestovní ruch.

Odpolední jednání konference probíhalo ve čtyřech sekcích, v sekci Lidské zdro-

je v hotelnictví, gastronomii a cestovním ruchu se sešlo sedm vystupujících a téměř 50 posluchačů a zazněly příspěvky o přípravě budoucích zaměstnanců oborů na středních a vysokých školách a také o otázkách řízení a rozvoje lidských zdrojů v praxi podniků hotelnictví a cestovního ruchu. Sekci Regionální problémy rozvoje cestovního ruchu zahájil svým příspěvkem doc. RNDr. Jiří Vystoupil, CSc., proděkan pro strategii a rozvoj Ekonomicko-správní fakulty Masarykovy univerzity v Brně a zhodnotil veřejnou podporu cestovního ruchu v České republice z Regionálních operačních programů, podmínkám pro využití cestovního ruchu v památkových objektech ve správě Národního památkového ústavu se věnovala Ing. Šárka Tittelbachová, vedoucí katedry cestovního ruchu Vysoké školy obchodní v Praze. Ze samotného názvu sekce Budoucnost hotelnictví vycházel příspěvek Ing. Petra Vaníčka, ze společnosti Hotel-Pro na téma Rozvoj hotelové-

ho průmyslu v Praze do roku 2013.

Sekci Současná česká gastronomie otevřela Ing. Blanka Zimáková, zástupkyně vedoucí katedry hotelnictví VŠH, která představila svůj projekt, řešený v rámci bakalářských prací a mapující charakter gastronomických provozoven ve Středočeském kraji. Mgr. Ing. Šárka Mejcharová, z katedry managementu VŠH zaujala příspěvkem na téma Projekt Chrám chmele a piva v Žatci, trendy na světových kulinářských soutěžích představil Tomáš Konopka, manažer národního týmu Asociace kuchařů a cukrářů ČR a Ing. Pavla Burešová, vedoucí katedry hotelnictví VŠH hovořila o principech enogastronomie. Jednání mezinárodní vědecké konference lze považovat za velmi úspěšné. Z konference byl vydán tištěný sborník recenzovaných příspěvků, ISBN 978-80-87411-06-3. Prezentace vystupujících jsou zveřejněny na internetových stránkách VŠH.

(r)

Inzerce

Vysoká škola hotelová v Praze

je zavedenou a třetí nejstarší soukromou školou nabízející uchazečům studium atraktivních bakalářských a magisterských studijních oborů.

- Hotelnictví (Bc.) – prezenční, kombinované
- Hotelnictví (Bc.) – prezenční, *výuka v anglickém jazyce*
- Management destinace cestovního ruchu (Bc.) – prezenční, kombinované
- Marketingové komunikace ve službách (Bc.) – prezenční, kombinované
- Management volného času (Bc.) – prezenční

- Management hotelnictví a lázeňství (Ing.) – prezenční, kombinované
- Marketingové komunikace (Ing.) – prezenční, kombinované
- Management destinace cestovního ruchu (Ing.) – prezenční, kombinované
- Studium MBA se zaměřením na hotelnictví, gastronomii a cestovní ruch

Dny otevřených dveří

- 16.12. 2010, 6.1., 27.1., 17.2., 17.3., 14.4., 19.5. a 23.6. 2011 nebo kdykoliv po dohodě

www.vsh.cz

Tel.: 283 101 121, 283 101 111 / E-mail: info@vsh.cz, studijni@vsh.cz

Rozhovor s prorektorem VŠH Záleží na studentech a jejich iniciativě

ROZHOVOR

Kristýna Vondrášková

S panem prorektorem doc. Ing. ŠTĚPÁNEM MÜLLEREM, CSc. jsme měly možnost strávit pár minut, během kterých nám velice laskavě a ochotně odpovídal na všetečné dotazy. Je to člověk, který má obrovský přehled o situaci ve světě i u nás ve škole. Zde nabízíme jeho slova, která vás jistě zaujmou.

V dnešní době se mnohé na vysokých školách mění. Má škola v plánu nové obory?

Ne, neplánujeme žádné nové obory, máme teď pět bakalářských oborů a tři magisterské. Podepsali jsme smlouvu s Pražskou mezinárodní manažerskou školou o studiu MBA a začal program Hotelnictví v bakalářském studiu v anglickém jazyce. Oborem, který již nebudeme otevírat, je Management dopravních služeb v bakalářském studiu z důvodu malého počtu uchazečů.

Při studiu Marketingových komunikací nám chybí více předmětů týkajících se reklamy a výtvarné grafiky. Může s tím škola něco udělat?

To je na studentech a jejich iniciativě. Obory připravují odborníci dle svého nejlepšího „vědomí a svědomí“, změny většího rázu v oboru musí schválit akreditační komise. Počet předmětů je daný a my ho nemůžeme rozšiřovat, pokud tedy chcete nový předmět do vašeho oboru, první alternativou je zrušení předmětu aktuálního a nahrazení novým, nesmí to však být ekonomie či statistika, změny mohou být provedeny pouze u odborných předmětů. Další alternativou je úprava obsahu stávajícího předmětu.

Jaké jsou první zkušenosti s výukou v anglickém jazyce?

Zkušenosti jsou velmi dobré. Je to malá internacionální skupina čítající 31 studentů, kteří velmi dobře hovoří anglickým jazykem. Díky malému počtu studentů je výuka snazší a pro studenty srozumitelnější. V tomto oboru jsou studenti s větším rozhledem a lepšími studijními výsledky. Jelikož nikdo není rodilým mluvčím, jsou na tom všichni stejně. Problémy se vyskytují v malém měřítku a není problémem je postupně odstraňovat. Do dvou let bude tento program ve všech 3 ročnících naplněn a naše škola se s ním bude jistě ráda prezentovat.

Jaké jsou výhody MBA studia?

Pro naše studenty s výjimkou kombinovaného studia, tento program není určen. Pro přijetí se požadují minimálně 3 roky praxe v manažerské práci. Je to pro lidi, kteří již mají životní zkušenosti, prošli nějakými funkcemi, či pracovali jako manažeři ve středních a vyšších podnicích. Tento kurz sjednocuje požadavky na manažery celosvětově. Tyto kurzy vznikly již na začátku 20. století a jejich hlavním cílem bylo sjednotit úroveň práce všech manažerů. Výhodou pro studenty jsou zkušenosti každého z nich a jejich vzájemná výměna.

Máte v úmyslu uskutečnit kurzy celoživotního vzdělávání?

Ano, máme a kurzy se začínají pomalu rozjíždět. Další informace o nabídce kurzů CŽN vám může poskytnout pan prorektor Žufan, který tyto kurzy zastřešuje.

Zamýšlíte se nad tím, jak více integrovat zahraniční studenty mezi studenty České republiky?

Tato otázka je spíše do vašich řad, my vám těžko můžeme nařídít se družit ač si myslím, že by to bylo přínosné pro obě dvě strany. Na mnoha

školách funguje tzv. „Buddy systém“. Lidé z řad českých studentů se ujímají zahraničních a usnadňují jim přechod z cizí země do české a pomáhají vyřídit víza, tramvajové lístky a další potřebné věci pro pobyt a studium v ČR.

Rozšiřuje se nabídka zemí v rámci programu ERASMUS?

Ne, program ERASMUS financuje EU, z toho plyne, že je zaměřen především na státy Evropské unie ale i na další vybrané státy. Například nabízíme výměnný pobyt v Mexiku, který nespadá pod program ERASMUS. Výměnné programy jsou přínosem pro jejich účastníky, získají nový pohled na svět, přehodnotí své priority a naučí se velmi dobře komunikovat (popřípadě si doplní znalosti) v cizím jazyce. Nabídka států se může rozšířit, ne však v programu ERASMUS.

Jak využíváte možnosti spolupráce se studentským senátem?

Z naší strany zájem je, od začátku školního roku jsme se byli pozváni na dvě studentská zasedání a vždy zdůrazňujeme, že mají dveře otevřené, mohou kdykoliv přijít a někteří to i dělají. Studentský senát je velmi aktivní a zasluží si pochvalu. Je to pouze o komunikaci a možnostech, které máme.

Je možné zlepšit spolupráci mezi školou a soukromým

sektorem viz: projekt Paladium?

Samozřejmě bychom byli pro, ale zatím se nám to mnoho nedaří. Snažíme se udržovat kontakty s Asociací hotelů a restaurací. Do budoucna doufáme ve zlepšení, a snaha rozhodně je.

Hodlá škola zajistit odbornou praxi pro studenty Marketingových komunikací?

Vím, že je pro vás velký problém sehnat kvalitní praxi v oboru, jelikož to závisí pouze na soukromém sektoru. Bohužel si nejsem jist, zda znám to správné řešení, jak zajišťovat odbornou praxi.

V minulých ročnících výuka jazyků probíhala po celou dobu studia, proč tomu tak od letošního roku není?

My jsme škola, která nabízí nadprůměrný počet hodin jazykové výuky. Argumentů proč je více, svou roli hraje aspekt ekonomický, přestože není nejdůležitější. Hlavním problémem je nedostatek míst pro výuku všech skupin jazyků a zakomponování do rozvrhů. Dalším „tvrdým“ argumentem je, že student musí o jazyk jevit zájem, věnovat se mu a soustavně se připravovat. Myslím si, že pro studenty je mnohem výhodnější a přínosnější zahraniční praxe nebo výměnný pobyt než vracení jazyků do páteho semestru.

Děkuji za rozhovor.

AHR ČR má nového prezidenta

Koncem listopadu proběhla v hotelu Grand Majestic Plaza v Praze v Truhlářské ulici dvou-denní 5. konference Asociace hotelů a restaurací ČR. Po valné hromadě následovaly referáty týkající se předpokládaného vývoje hotelnictví a gastronomie v nejbližších letech, jeho makro a mikroekonomické aspekty. Druhý den byl věnován distribučnímu marketingu příštích let a trendům ovlivňujícím nákupy zákazníků. Odpovědně patřilo jednáním v sekcích – zajímavým tématem sekce hotelnictví byla Vůdčí role hotelových manažerů v době změn s příspěvky Milana Choura, Otakara Johna, Vlastislava Šose, Jiřího Gajdošika a Jana Kamenička (sejdeme se s nimi v letním semestru na besedách v semináři manažerských zkušeností). Tématem gastronomie byla Tradiční gastronomie – moderní nebo klasické pojetí? A další panelisté rokovali o specifikách a podpoře kongresového průmyslu.

(r)

Dva prezidenti, dva Václavové – na slavnostním udílení výročních cen AHR ČR večer ve Smetanově síni Obecního domu v Praze byl přítomen také prezident republiky profesor Václav Klaus. Zachytili jsme ho při rozhovoru s nově zvoleným prezidentem AHR ČR Ing. Václavem Stárkem.

„Já jsem ten homo consumens“

Ze str. 1

Mnoho našich souputníků spílá, že žijeme ve světě, kdy se nás naše externí okolí snaží zotročit, není snadné držet svou cestu a vymanit se z této nabídky. Ale společnost tržního hospodářství je takto nastavena. Tržní hospodářství není vtip. Je to boj na život a smrt. A všechno má svou cenu.

Žijeme v džungli potřebního blahobytu, který je důsledkem volného obchodu a který má svá pravidla. Žít mimo systém této nabídky zároveň znamená též snažit se žít mimo společenské nastavení západního světa 21. století. Nejedná se o snadný úkol a má svá úskalí. Přitom víme téměř všichni, že k dobrému životu stačí relativně málo...

Rovnováha fyzická, duchovna a duševna. Spílají dále... Kdo to dnes má?

V tomto momentě se vkrádá vzpomínka na dobu nedávno minulou. Diktát této éry byl ve zcela jiném rytmu. Tyto vzpomínky jsou černobílé a jakoby zpomalené... Jakoby snad čas plynul pomaleji.

Vynikající pomeranče ze sprátele Kuby Fidela Castra, které, když náhodou vyšla sezóna a byly k dostání, nebylo možné loupat a chutí spíše připomínaly kyselé grepy. Nevím, co to bylo za odrůdu. Potomci Kryštofa Kolumba a původních obyvatel zřejmě někde udělali chybu. Anebo fronty na maso nebo banány. Anebo nedostatek česneku. Jedním z největších antikonzumentních „vtipů“ této

doby podle mého názoru byly pořadníky na výdobytek vědecko-technické revoluce automobilového průmyslu v bývalé NDR. S místem v pořadníku se přirozeně obchodovalo.

V této chvíli mi naskočil obraz z mých jinošských let. Blues konzumního člověka od Jiřího Žáčka, které jsme na gymnáziu s kamarády zhudebňovali. Já jsem tehdy podpořoval kapelu na vypůjčených elektronických varhanách značky Fatar, které měla LŠU v Ostrově nad Ohří „na předěl“.

„Já jsem ten homo consumens, co pořád někde něco shání, já jsem ten homo consumens, já chci mít všechno, co je k máni...“

Ano shánění něčeho „normálního“, co ovšem často nebylo k máni, bylo jakýmsi všeprolínajícím se tématem každodenního života. Alespoň to je můj dojem z té doby. Přirozeným důsledkem byl pak

vznik černých trhů a šmelení, kde se z dnešního pohledu naprosto standardní komodity obchodovaly často i výměnným způsobem, běžně nedostupné komodity. Volba byla omezená. Často také žádná...

Toto všeobíhající shánění, ze kterého se stal národní sport, velice nutil a pudil spoluobčany orientovat se na materiální hodnoty v zájmu zachování „normálnosti“ života. Podle konceptu pyramidy Andrewa Maslowa byli nuceni se orientovat často na její nižší stupně než je ve zdravé společnosti přiměřené, protože skutečná seberealizace byla často nedosažitelná, nebo za morálních obětí. Takovou flexibilitou ovšem mnoho spoluobčanů neoplyvalo... Alespoň já jsem znal spíše více těch druhých.

Z pohledu dnešního je snadné lkát nad mlékem, které nám rozlilo tržní prostředí. Žijeme ve světě úžasně nabídky. Považuji za naprosto evoluční,

TÉMA Kon

že můžeme mít jiné starosti než naši rodiče v našem věku. Nemusíme přemýšlet o tom, jestli až večer ve 21 hodin pojedeme z kanceláře, kde se můžeme naplno pracovní realizovat, a stavíme se cestou domů v Tesco na malý nákup, dostaneme jogurty, mléko a šátečky pro děti na snídani. Umožňuje nám to lépe se soustředit na výkon a nevysilovat se přemýšlením o „běžných“ věcech. V porovnání s dobou před 25 lety je to jiná planeta. Není dokonalá. Ale máme naprosto svobodnou možnost volby. Konzumu každému podle jeho potřeb a možností. Freedom is not free!

Jsem studentka Vysoké školy hotelové a tak vám dneska povím něco o hotelu. Ale o psím hotelu.

O místě, které nabízí dnes už veškeré služby pro naše (povětšinou) čtyřnohé kamarády. O lidech, kteří propadli lásce ke zvířatům a jsou ochotni pro ně být celý

den k dispozici, vycházet jim vstříc ve všech jejich rozmarech. Píšu samozřejmě trochu s nadsázkou, ale po celém světě existuje mnoho takovýchto zařízení, která jsou kupříkladu vybavena saloňkem (toto slovo není z mé hlavy) pro psy i pro kočky, každý „kotec“ má svou sedačku (!), koberec i samo-

statný výběh ven. Psí hotely mají svá kosmetická i kadeřnická studia, poskytují svým „zákazníkům“ masáže, zábaly či wellness terapie. Samozřejmě je kvalitní strava, vycházky, cvičení, hry. U nás v České republice nejsou většinou služby až tolik luxusní, ale zahrnují veškerou péči, která je třeba pro spokojeného psa. I když ceny za ubytování zvířecích miláčků nejsou zrovna nízké (pohybují se mezi 200-500 Kč za noc), přesto se jejich služeb využívá čím dál víc.

Nedaleko Pardubic, v Srnojedech, se nachází psí hotel Mastibe a je veden manželou Járovy. Byl založen před více než osmi lety a jeho název

je odvozen, jak jinak, než podle plemene, které manželé chovají – španělského mastina. Hotel disponuje 19 vnitřními koci, které jsou vytápěny podlahovým topením a 11 venkovními koci. O služby jejich hotelu je nevidaný zájem. Během roku 2009 zde bylo ubytováno přes 600 psů. Mají i své stálé klienty, kteří jim svěřují své mazlíčky do péče každoročně. Někteří jezdí dokonce až z Polska či Slovenska.

Majitelé jsou však ochotni přijmout jakékoliv zvíře. Pod jejich rukama už prošli také králíci, želvy, papoušci, myši atd. Stejně tak jsou ochotni dodržet téměř všechny (zlo) zvyky, které pejsek má. Napří-

klad denně vařit vařená kuřata, ovocný čaj k snídani nebo přidávat ke klasické porci granulí zeleninový salát.

Samozřejmě, majitelé chtějí, aby bylo o jejich miláčky co nejlépe postaráno, když se vydávají na cesty. Dlouhé dny hledají ten nejlepší hotel z nejlepších, zjišťují si informace, recenze. Ceny je absolutně nezajímají. Věřím i tomu, že se se svými mazlíčky loučí s těžkým srdcem. Ale nakonec je stejně nechají v naprosto cizím prostředí, sahají na ně cizí lidi, mají spát v cizích „postelích“. Jistě, nic jim nechybí, akorát jejich pán.

Klára Chlupatá

Státní maturity?

ÚVAHA
Jitka Nosková

Svou úvahu na téma státní maturity bych chtěla zahájit otázkou – proč vlastně chceme, aby byly sjednocené? Komu poslouží sjednocené zadání? Budou to snad vysoké školy, které by tím mohly mít zjednodušené přijímání nových

uchazečů? Jaký jiný důvod bych v tom měla hledat.

Nesmyslné mi přijde i tímto způsobem srovnávat české školy, když se při tom nezohledňuje zaměření příslušných škol. Jak nevýhodné je to pro posouzení úrovně na odborných školách, které se více než například matematikou zabývají výtvarnými předměty?

Naopak zase výhodnější je to pro studenty gymnázií, kteří studují problematiky předmětů podrobněji.

Já sama jsem před 4 lety absolvovala tuto přípravnou fázi státní maturity a mé dojmy byly rozpačité. Některé případné nejasnosti v zadání nebylo možné rozluštit ani s pedagogem vyučujícím předmět, čas stačil pouze na dvě třetiny zadání a to se nedá říci, že bych se nepřipravila.

Nejsem si jistá, že by se od té doby mnoho změnilo, když na variantě, kterou jsem já ve čtvrtém ročníku střední školy psala, pracoval ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy pověřený tým odborníků cca 8 let. Stále slyšíme ohlasy od studentů, kteří již měli možnost psát přípravnou verzi státních maturit stejné či podobné postřehy. Nemusejí to však být jen studenti, ale i odborná veřejnost.

Ráda bych zde uvedla výsledky z letošního roku, kdy proběhla generální zkouška státních maturit: třetina studentů neprošla. Polovina studentů, kteří si vybrali, jako druhý předmět, matematiku zkoušku neudělali. V češtině, která je samozřejmě povinná, neprospělo 22 %, v němčině 39 % žáků. Vyplývá snad z této skutečnosti fakt, že z maturitního ročníku 2010/2011 neprojde třetina žáků?

zum

Žaludek jako popelnice aneb Češi – bufetová kultura

Život v České republice se za posledních dvacet let velice změnil. Je pravda, že sice ne vždy to byly změny k lepšímu, ale v mnoha ohledech máme obvykle možnost volby, jakou cestou se dáme. V dnešní době máme samozřejmě více svobody, můžeme říkat, co chceme, oblékat se podle libosti, jezdit do vzdálených krajů, koupit si téměř vše bez nekonečných front a podobně. Stejně tak prošel jakousi „reformou“ i způsob našeho stravování. Netvrdím, že před rokem 1989 pojídali lidé kořínky nebo neznali zásady stolování, ale řekněme, že jídelniček nebyl zdaleka tak pestrý jako dnes. Zároveň se

a ovocem, celozrnným pečivem, rybami, stoprocentními džusy a pramenitou vodou, nesmíme také zapomenout na pravidelný pohyb. Má tedy smysl zamýšlet se nad českými nezdravými návyky, když vlastně téměř zmizely? Odpověď je nasnadě. Zdravý životní styl totiž začal jaksi stagnovat. Jednou z mnoha příčin nevhodného stravování jsou ceny. Poslední dobou skoro každý den nacházíme ve svých poštovních schránkách letáky z různých supermarketů, které nám nabízejí mnoho výrobků za opravdu nízké ceny. Problém je ale v tom, že velmi levné potraviny často nemají příliš valnou kvalitu

Bohužel naopak zdravější produkty, například ty, které se pyšní samolepkou „Bio“, naši peněženku vyprázdňují daleko dříve. A proto tedy logicky vyplývá, že lidé s vyššími příjmy a také s vyšším vzděláním se obecně stravují kvalitněji, na čemž se shoduje i mnoho odborníků. Jisté ale je, že tento „model“ nebude platit vždycky. Ať už v chudých nebo bohatých je přece jen zakořeněná tradiční česká kuchyně, jež je sice známá svou vynikající chutí, ne však svou stravitelností.

Jak už jsem poznamenala na začátku, způsob a styl života se v naší zemi změnil a také velmi zrychlil. Přestože žijeme v době plné všech možných „přiblížovadel“, čas utíká a utíká a my ho nemáme a nemáme. Snad tu funguje nějaká přímá úměra? Díky našemu astronomickému tempu si samozřejmě vyhrazuje stále méně času na takové malichernosti, jako je jídlo. Zní to sice jako klišé, ale je bohužel pravdivé. Chceme být prostě „fast“, a tak i náš oběd musí být takový. Tedy rychlý, chut-

ný, levný, nenáročný. Taková kritéria některé restaurace opravdu splňují a lidé je hojně navštěvují. A není se čemu divit – když máme nepřekonatelný hlad, můžeme si být jisti, že za pár minut si ponese ke stolečku na tácu voňavý hamburger nebo kuře. Nemusíme ale využívat jen takových zařízení, i doma si často připravujeme pokrmy rychlé na přípravu – stačí jen zalít vodou a je to. Netřeba ale připomínat, že takový pokrm má většinou fádní chuť a pokud náš zrak zabrousí na složení výrobku, z přemíry takzvaných „éček“ se nám může zatočit hlava.

Podle mého názoru se ale přílišné stravování v rychlých občerstveních a bufetech netýká pouze Čechů, dokonce si myslím, že rozhodně nejsme na nějakém potupném místě v pomyslném žebříčku oblíbenosti McDonald's, KFC apod.

Je ale pravda, že ohledně zdravé stravy se ještě máme co učit a bude nám ještě dlouho trvat, než uvěříme, že investovat do hodnotnější výživy není zbytečný luxus a mrhání prostředky, ale investování do

našeho zdraví a tím i budoucího života.

S nesprávným stravováním totiž úzce souvisí i velké množství vážných onemocnění, počínaje zvýšeným cholesterolem a konče infarktem myokardu. Ještě spousta lidí si myslí, že zmíněné choroby se týkají jen starších osob, ale naneštěstí se velice mylí. Roste počet dětí, které tráví většinu času u televize, nemají dostatek pohybu a jejich apetit se stále zvyšuje. Proto i české školáky ohrožuje cukrovka, obezita nebo zvýšený tlak. Ne za všechno ale mohou nezdravé pochoutky, i doma připravené pokrmy někdy obsahují velké množství soli, tuků a škodlivých látek.

Nakonec bych asi měla poznamenat, že se musíme nad svými stravovacími návyky všichni zamyslet, ale mám dojem, že hloubáním o jídle nic nezlepšíme. Důležité je jednat a opravdu začít. Nemusíme se přece žít jen salátem, stačí, když se občas zastavíme a dopřejeme si pokrm, který je připravený nejen „lehkou“ rukou, ale hlavně s láskou.

Kristýna Vondrášková

Chceme být prostě »fast«, a tak i náš oběd musí být takový. Tedy rychlý, chutný, levný, nenáročný.

stravujeme mnohem zdravěji, proto by leckdo řekl, že se tento stav stále zlepšuje. Vždyť současný trend velí zásobovat své tělo čerstvou zeleninou

nebo obsahují mnoho tuků. Jak už je v povaze lidí, vidina velkého nákupu za malé peníze je mnohdy oslní, ne-li úplně zaslepí.

Vánoce a marketing

Svátky. Všichni je máme rádi. Ale proč? Protože máme den volna, kdy si můžeme odpočinout od stereotypu všedního dne? Protože můžeme jet na chatu a strávit tam prodloužený víkend, když zrovna máme to štěstí a daný svátek vyjde na pátek nebo pondělí? A když už to volno máme, jak ho trávíme? Tím co rádi děláme ve volném čase, odpočinkem anebo si připomeneme, proč právě tenhle den volna máme a oslavíme tento důvod? Troufám si říct, že v dnešní době už takových lidí, kteří slaví svátky v pravém slova smyslu, moc nena-

jdeme. Většina lidí se těší právě na zmíněné volno a příliš se netrápí tím, jak k němu přišli.

Napadá mě jeden příklad za všechny – Vánoce. Jejich přeneseným významem bylo, že se sešla celá rodina, všichni se posadili ke Štědrovečerní večeři a povídali si. A protože to byl skutečně rodinný svátek, sjeli se příbuzní a sdělovali si dojmy a zážitky z uplynulého roku. Potom šli rozbalovat dárky, ale ty byly jen jakýmsi připomenutím si, jak tento svátek vznikl a symbolem toho, že se mají členové rodiny rádi a že si na sebe vzpomněli.

V dnešním moderním světě je ale všechno jinak. Není neobvyklé vidět vánoční strom před obchodním centrem už v říjnu a ve stejnou dobu se setkáme s prvními lákadly obchodů. Nové nabídky zboží ve vitrínách a pár psychologických triků, které vás ujistí, že na nákup dárků není nikdy dost brzy a že všechny tyhle zbytečně vypadající maličkosti prostě musíte mít. Navíc dárky v dnešní době už nejsou symbolem Vánoc, ale něčím, co je prostě nezbytné. A čím dražší a prestižnější, tím lepší. Bez dárků by to přeci nebyly Vánoce.

A tak i ve dnech, kdy už by všichni měli být doma a užívat si vánoční pohody, vidáme shon v obchodech, kde na poslední chvíli lidé nakupují dárky, aby nevypadali jako ti špatní, kteří nejsou ochotni utratit za svoje blízké peníze. Dnešní Vánoce jsou marketingovým tahákem firem a obchodů k docílení maximálních zisků.

Další velice moderní záležitostí je odjet o Vánocích na dovolenou do teplých krajín. Proč slavit Vánoce v kruhu rodinném, poslouchat bezduché žvanění jejich členů a trápit se nudnými zvyky našich předků, když můžeme místo toho sedět na písčité pláži v Thajsku? Není to lepší než

utrácet peníze za nepotřebné věci a nazývat je dárky pokud je můžeme vyměnit za zážitky, které nám nikdy nikdo nevezme?

Je tady ještě jeden aspekt spojený se svátky vánočními a to povánoční slevy. To, co před několika dny stálo tak moc, je dnes levnější třeba i o polovinu. Takže je nastolena další otázka, proč utrácet hodně peněz a hrát si na Vánoce, když můžeme jít nakupovat až po slevách a značně tak ušetřit? Zvlášť když děti už jsou velké a nepotřebují si už na nic hrát. Za chvíli možná nebudeme potřebovat slavit tyto svátky vůbec.

Markéta Kontová

Co si myslíte o úrovni vzdělanosti v ČR?

ANKETA
Tereza Vyšatová

V listopadu jsem v Praze položila několika známým, ale i náhodným chodcům různých věkových skupin otázku „Co si myslíte o úrovni vzdělanosti v ČR?“ Jejich zajímavé odpovědi v této aktuální anketě vám dneska předkládám.

Jiří K., 27, webdesignér

Vadí mi, že úroveň dosaženého vzdělání nic nevyovídá o schopnostech člověka. Vysokoškolský titul si dnes může pořídit téměř každý, a tím se snižuje jeho hodnota. Řešením by možná bylo hodnotit titul podle školy, na které byl získán. To se ale v praxi bude těžko aplikovat.

M. Ch., 27, asistentka na recepci

Úroveň vzdělanosti klesá! Počet vysokoškoláků stoupá! Měli bychom se zamyslet spíše nad úrovní a požadavky VŠ. Titul má v současné době

i nevzdělaný člověk díky tučnému obsahu peněženky rodičů. Najít opravdu vzdělaného člověka je v dnešní době těžké. Záleží nejen na vědomostech ze školy, ale také na vědomostech získaných vlastní snahou, pilí a samovzděláváním se.

Ing. Jana Čítková, 29, manažerka

Měla by se zvýšit... Ve srovnání s jinými evropskými zeměmi zaostáváme (na úrovni Gruzie...). Snad pomohou nové státní maturity.

Dagmar V., 48, úřednice

Vzdělanost v ČR je na dobré úrovni. Absolventi VŠ jsou schopni obstát v praxi.

Jan, 24, student filozofie

No myslím, že to není žádná sláva, ale asi je nejdřív potřeba si ujasnit, co se vzdělaností myslí. Pokud se jedná jen o jakýsi základní přehled, tak ten má na nějaké úrovni asi každý. Pokud se však vzdělaností myslí kultivace vlastního ducha v tradici evropské

(případně i mimoevropské) kultury, pak je běžný současný člověk barbar!

Martin Zeman, 26, student VŠE a psychologie

Myslím si, že vzdělání je u nás chápáno příliš úzce. Mnoho předmětů ve škole člověka nikam dál neposune, nic v něm nezanechá. Možná ale dnes dochází v tomto ke zlepšení.

Jan Blatský, 22, student pedagogické fakulty

Myslím, že úroveň vzdělanosti v ČR se pomalu zvyšuje, přesto má školství v ČR dle mého názoru stále co dohánět.

Chmelda, 20, student VŠE a FSV

Domnívám se, že stále přetrvává handicap z přešlé totalitní éry, kdy byl preferován dělník před vysokoškolačkem, a tudíž ČR nemůže stále působit jako „zásobárna mozků“. Bohužel jsem znepokojen způsobem, kterým se náš stát snaží tento nedostatek napravit – zvětšení procenta vysokoškolských studentů / absolventů z daného populačního ročníku nad únosnou mez i za cenu drastického snížení kvality studentů.

koškolských studentů / absolventů z daného populačního ročníku nad únosnou mez i za cenu drastického snížení kvality studentů.

E. S., 25, student ČVUT a FSV

V ČR existuje velké množství škol středních a vysokých a není dostatečně sledována jejich kvalita, tím pádem je velký rozdíl v úrovni vzdělanosti.

Daniel, 24, student ČZU

Vzdělání se postupně příliš specializuje (VŠ) a mladí lidé postrádají schopnost nahlížet na skutečnost v souvislostech. V základních školách chybí zapálený učitelský sbor schopný v dětech podnítit zájem o učivo.

Martin, 22, kancelářská krysa

Myslím, že profesní a akademická vzdělanost se u nás drží na relativně slušné úrovni, horší je ale vzdělanost mimo vlastní profesi nebo oblast působení.

Kristina Sauerová, 24, Husitská teologická fakulta UK v Praze

Vzhledem k tomu, že máme relativně nízkou míru negramotnosti, neviděla bych vzdělanost u nás úplně skepticky, i když je jistě co zlepšovat. Jako určitý krok kupředu chápu například i státní maturity. Dál si myslím, že ke zkvalitnění vzdělávání náleží i patřičné společenské a finanční ohodnocení pedagogů. O individuálním přístupu ke studentům by se nemělo jenom mluvit, ale mělo by se začít i ve větší míře praktikovat.

Jarmila S., 71, důchodkyně

Vzdělanostní úroveň je průměrná.

Petr S., 68, důchodce

Úroveň vzdělání v ČR ve srovnání s Evropou je lehce podprůměrná. Navíc má klesající úroveň díky neřízenému vzniku soukromých škol, které preferují zisk před vlastním vzděláním.

Cyklostezky v Praze

Vzhledem ke stoupající popularitě kolečkových bruslí, si myslím, že odhad půl milionu potencionálních bruslařů u nás v dnešní době je na svém místě. Pečlivě to sleduje ministerstvo pro místní rozvoj, a proto ročně buduje přes sto kilometrů cyklostezek po celé republice. Ve srovnání se sousedním Německem nebo Rakouskem je to pořád málo, ale kořeny tohoto sportu nesahají zas tak hluboko

do historie. Například Český svaz kolečkového bruslení byl zapsán do registru MVČR teprve 1. 7. 1994, a od té doby se začalo kolečkové bruslení v Čechách rozvíjet na plné obrátky, dnes tomu velice napomáhají dotace ze strukturálních fondů EU.

Kdyby vás náhodou napadlo jít se projet v metropoli na kolečkových bruslích máte na výběr mezi několika lokalitami. Jedním z nejstarších míst

známým mezi vyznavači osmi koleček je Stromovka se svými propletenými labyrinty chodníků a krásnou úpravou parku. Podobný je park Letná, který se chlubí především nádherným panoramatem na Prahu. Můžete tu potkat i vyznavače extrémních sportů na kolečkových bruslích, kteří brousí hrany mramorových pozůstatků Stalinova památníku. Inovace mezi stezkami představuje Ladronka, která nabízí necelé 4 km luxusních tratí s občerstvením, půjčovnou a servisem bruslí, a aby toho nebylo málo,

výstavba prodloužení stezky je zahájena a bruslaři se mají na co těšit. Mně osobně přijde hodně zajímavým místem na bruslení stezka mezi Hlavním nádražím v Praze a Křejčárkem, vede podél zrušené vlakové dráhy přímo v centru města až k ústí tunelu pod Vítkovem. Jednou z nejdelších tratí je úsek Vyšehrad – Zbraslav, který se táhne podél Vltavy a měří přibližně 12 km. Podobné místo je na druhé straně Prahy, a to v Troji. Začíná na mostě Barikádníků, končí v ulici V zámčích a měří

necelých 6 km. Za zmínku stojí ještě park na Vítkově nebo čerstvě otevřená Chodovská čtvrt.

Bohužel ne vždy se k této věci stává odpovědně. Příkladem je cyklostezka Rokytka postavená nelogickým způsobem s překážkami, které nutí cyklistu sesednout nebo dokonce tlačít kolo do schodů. Ovšem cenově jsou to nejdražší 3 kilometry asfaltu v Evropě, zrealizovat stavbu vyšlo na 150 milionů Kč, tedy 50 milionů za kilometr.

Egor Vágin

SLOVANSKÁ EPOPEJ

Praha versus Moravský Krumlov

Slovanská epopej – zůstat v Moravském Krumlově či ji přestěhovat do Prahy? Ještě nedávno vypadala celá kauza kolem unikátního souboru dvaceti velkorozměrných pláten jako banální úsměvná historka. Jenže to by nesměly být komunální volby. A tak přišel laciný předvolební tah, že plátna musí do Prahy, protože budou vystavena ve Veletržním paláci. Ale celá tato myšlenka má tři zásadní problémy:

1) podle závěti Alfonse Muchy mělo hlavní město pro umístění epopeje vystavět speciální výstavní pavilon. To se doposud nestalo. Pro úplnost jen připomeňme, že Rada hlavního města Prahy si ve volebním období 2006 až 2010 dala do svého programového prohlášení úkol, že zřídí galerii Alfonse Muchy

pro umístění unikátní Slovanské epopeje s termínem 31. 12. 2009. Výstavní pavilon postaven nebyl, galerie zřízena také nebyla.

2) výstava má být umístěna ve Veletržním paláci, kde byla epopej v roce 1928 vůbec poprvé veřejně vystavena. Myšlenka dává smysl, až na jeden detail - dnes je ve Veletržním paláci umístěna sbírka moderního umění Národní galerie, zatímco podle názoru řady teoretiků umění Epopej nemá s moderním uměním naprosto nic společného.

3) plátna jsou poměrně rozsáhlá a náročná na prostory, v nichž budou umístěna (teplota, vlhkost, prostor). Nyní tedy kvůli pár hlasům ve volbách budeme za jistě nemalé peníze přemísťovat epopej do Veletržního paláce na krátkodobou výstavu, až

výstava skončí, přesuneme plátna do depozitáře nebo třeba zpět do Krumlova, a nakonec až postavíme důstojný výstavní prostor, přesuneme epopej na její konečné umístění. Logicky se nabízí otázka, zda by finančně i vzhledem k plátnům nebylo šetrnější pouze jedno přemístění, až bude kam přemísťovat.

A tak se vás ptám, milí studenti a čtenáři, vynikla by tato památka, kdyby byla umístěna v Praze, kde je mnoho jiných památek? Nemyslíte, že v hlavním městě je dost lákadel, které stojí za to vidět? Nebo jsou to jenom hrdí Pražané, kteří musí mít všechno. Opravdu všechno musí být pouze v Praze? Anebo byste Slovanskou epopej nechali v Moravském Krumlově? Kousek od rodiště Alfonse Muchy? Na zámku, který je

oprýskaný a není v dobrém stavu? Přitáhne to zahraniční turisty?!

Já osobně nestojím ani na jedné straně...nemyslím si, že by se kvůli Slovanské epopeji zvýšil cestovní ruch v hlavním městě, možná že někteří turisté ani nezna- jí Alfonse Muchu. Kdyby Slovanská epopej zůstala v Moravském Krumlově,

zůstal by tam i cestovní ruch a celá síť služeb, které tam byly vybudovány. Pokud by se postavil nový pavilon, kde by bylo vystaveno všech dvacet obrazů pohromadě, byla by to opět Praha, která by tím získala nějaké ty peníze navíc. A proto si raději počkáme na další soudní jednání, která určí „kam s ní“.

Ivana Tinková

Vojenská mise

PŘÍBĚH
Michaela Herejtová

Ráda bych vás seznámila s příběhem svého kamaráda, profesionálního vojáka, neboť si myslím, že by mohl být zajímavý i pro studenty naší školy. Každý jistě ví, že armáda České republiky slouží k co nejefektivnějšímu a nejlepšímu zabezpečení obrany území ČR. Avšak málokdo ví, že čeští vojáci pravidelně jezdí do misí a tam pomáhají ohroženým skupinám obyvatelstva. Dávají v sázku své životy pro bezpečí cizích osob. Kosovu dopomohli k samostatnosti a po celou dobu ochraňovali Albánské etnikum. V Afghánistánu svou přítomností brání lokálním konfliktům a jsou denně přímo ohrožováni na životech. Každý voják před svou účastí na misi prochází zatěžkávacím a velmi náročným fyzickým i psy-

chickým výcvikem. Samozřejmě součástí výcviku je i dostatečná jazyková vybavenost.

Podívejme se na celou věc z druhého úhlu a to z pohledu vojáka, který teď již podruhé odjel na misi do Kosova.

„Mám jet, nemám?“ Tato slova mi neustále zněla v hlavě. Rozhodnutí, které jsem měl učinit, bylo daleko těžší, než se na první pohled zdálo. Na jedné straně stojí rodina, přítelkyně, to jsou ti, které na deset měsíců opustím, o které budu mít strach, po kterých se mi bude stýskat. Na straně druhé má vojenská povinnost, zkušenost a dobré finanční ohodnocení. „A co vlastně o Kosovu, jež má pro mě na dlouhou dobu být druhým domovem, vím?“ „Že bylo ve válce? Že zde lidé žijí ve strachu a chudobě?“ Mé znalosti byly opravdu malé. Nakonec jsem se rozhodl, že pojedou. Odjezd do Kosova byl naplá-

nován na měsíc září a to letcky. Cesta trvala necelé tři hodiny. Po příletu na tamní letiště nás vyzvedl vojenský autobus a dopravil celou brigádu do vojenského kontingentu.

Ubytování v „montovaných buňkách“ zajišťovalo intimitu. Základna, podobná menšímu městu, nabízí vše od hangáru s vojenskou technikou, přes polní jídelnu po saunu a tenisové kurty. Avšak těchto vymožeností jsme mohli využít pouze ve volném čase a toho moc nebylo. Rozkaz zněl

zanechal v srdci nesmazatelný pocit. Strach, to jediné vyznačuje z jejich postoje. A neuvěřitelně velká vděčnost v očích. Pro obyvatele Kosova představujeme ochránce jejich životů. Díky vojenskému dohledu jednotek NATO mají co jíst, mají práci, lékařské ošetření a hlavně mohou svobodně žít. S velkým nasazením opravují zničenou vlast.

Byl jsem velitelem sedmi lidí a každý den ráno jsme nasedli do terénního vojenského vozidla a pátrali po

denně na deset minut můžete zavolat svým blízkým. Při představě, že zde strávím další nekonečné měsíce, se to zdálo jako špatný sen. Stereotyp a neuvěřitelné psychické vypětí. Ke všemu se blížily Vánoce. Neustále jsem myslel jen na ty, které jsem nechal doma a těšil se na dovolenou. Měli jsme nárok na čtrnáct dní dovolené, týden před Vánoce a týden po Novém roce. Odjezd domů i pobyt byly veselé, o to horší pak byl návrat do Kosova. Nejhorší okamžik přišel na Štědrý večer - celá naše jednotka seděla v polní jídelně a každý voják měl v očích slzy a v srdci bolest.

Další měsíce jsem prožil jako ve snu a jediné, co mi pomáhalo, byla vidina domova.

Po návratu domů jsem si uvědomil důležitost dříve pro mě naprosto obyčejných a samozřejmých věcí, jako jsou třeba silnice, nebo to, že máme co na sebe a co jíst. A také jsem zjistil, co znamená slovo válka a její následky. Byla to pro mě obrovská zkušenost a jsem za ni rád.

Strach o život a nepřetržitě nabitá zbraň, to byly moji nejlepší přátelé.

jasně - pátrání po patrolách na hranicích a ve městech, ošetřování nemocných lidí a zvířat, nácvik potlačování davu při demonstracích. Nikdy nezapomenu na den, kdy jsem poprvé spatřil město. Všude prach, rozpadlé cesty, skoro žádná příroda, rozbourané domy bez oken, v nichž normálně žijí lidé. První kontakt s lidmi mi

patrolách. V týdnu pro nás byl určen pouze jeden den volna. Strach o život a nepřetržitě nabitá zbraň, to byly moji nejlepší přátelé. Postupně jsme projeli celé Kosovo křížem krážem. Po prvních dvou měsících na nás všechny přišla „ponorka“. Každý den vidíte ty samé lidi, každý den děláte ty samé věci a pouze jednou

Se studiem za hranice ČR aneb ERASMUS program

Jak již bývá trendem posledních let, spojovat podniky do řetězců, státy do unií, nemohlo zůstat ani školství pozadu. Objevila se zajímavá myšlenka v rámci asimilace obyvatel Evropské unie, vybudovat mezi jednotlivými školami vztah, který nabízí studentům možnost navštěvovat zahraniční školu po dobu jedno nebo i dvou semestrů. Jelikož je EU poskládána z mnoha různých národností s odlišnými zvyklostmi, není program přínosný jen z hlediska zdokonalení se v cizím jazyce, ale samozřejmě také v poznávání nových lidí, kultur, zvyklostí a v neposlední řadě studijních návyků. Právě Erasmus jako program, zaměřený na mobilitu a spolupráci ve vysokém školství, podpořit mezikulturní porozumění prostřednictvím spolupráce s mimoevropskými zeměmi a přispět k udržitelnému rozvoji třetích zemí v oblasti vysokoškolského vzdělávání. To je i jedním z důvodů, proč je Evropskou unií v podobě štedrých stipendií podporován.

V České republice program běží od roku 1998. Za 11 let fungování programu ho využilo přes 40 000 českých studentů, kteří v rámci něj absolvovali studium v zahraničí. I já jsem měl možnost se programem na jeden semestr zúčastnit. Z osobních zkušeností bych takovou příležitost doporučil každému, kdo nemá problém na 5 měsíců kompletně změnit místo svého působení. Myslím, že právě těch 5 měsíců je ideální doba, ani krátká, ale ani dlouhá. Pro člověka, který navštěvuje od první třídy základky rok co rok školu, příjemná změna, při které získá samozřejmě jazykové znalosti, ale také určitý stupeň osamocení, který je jak v osobním, tak v profesním životě potřeba.

Na naší škole se výběrová řízení konají dvakrát ročně. Zúčastnit se může každý, kdo

je řádně zapsán do akreditovaného studijního programu. V současné době jsou uzavřeny bilaterální dohody se školami v těchto zemích; Slovensko, Itálie, Velká Británie, Turecko, Španělsko, Portugalsko, Litva, Finsko, Polsko, Dánsko a Německo. Zájemci stačí vybrat zemi, kterou by chtěl navštívit, školu, která by korespondovala s jeho oborem, napsat motivační dopis, zabalit si a vyrazit. Je důležité si vybrat také předměty, které jsou obsahem velmi podobné těm, které by měl studovat v ČR. Takový list předmětů musí být připraven už před odjezdem. Když zahraniční škola nenabízí ten samý předmět, který máte na rozvrhu pro semestr, ve kterém plánujete být v zahraničí, budete si muset zkoušku doplnit po návratu. V takovém případě doporučuji si vybrat předmět, který budete mít v budoucích semestrech a předčasně ho studovat na Erasmu a nezažít. Zkoušky mají mezinárodní kreditové ohodnocení, takže Vám bude s největší pravděpodobností uznán.

Václav Doubek

Litva? A proč ne?

Když jsme začátkem prosince společně s kolegou Václavem Doubkem oznámili naše plány vydat se na zahraniční stáž, v rámci studijního programu ERASMUS, sklídili jsme nadšené ohlasy, přející bonmoty a dobrosrdečné úsměvy. Po obligátní otázce „A kam vlastně jedete?“ a stručné odpovědi „Do Litvy“, se většina dotazujících, zřejmě překvapena, neubráníla další otázce „A proč?“. Tento způsob reflexe nám přišel poněkud nešťastný. Nám, dobrodružným povahám plným entuziasmu z budoucích zážitků, zněla spíš jako „A proč ne?“

Doprava

Jako ideální způsob se osvědčil automobil. Cesta přes Polsko je sice více než trnitá a 18hodinová, na druhou stranu jsme mohli být více flexibilnější. Většina turistických atrakcí se nachází v okolí několika kilometrů a linek městské hromady tolik není. Navíc ceny pohonných hmot jsou o něco levnější a Litva disponuje dobrou dálniční densitou. Letecké společnosti nabízejí lety pouze do hlavního města

Vilnius a pouze s omezenou bagáží. Jedinými nešvary, se kterými jsme se na silnicích setkali, byly striktní neochota používat blinkr a parkování ve stylu „jen si klidně trub“.

Škola

Naše partnerská škola Vakarų Lietuva Verslo Kolegija sídlí v nové budově nedaleko centra Klaipėdy a má okolo 700 studentů. Je zaměřena zejména na ekonomické a finanční obory. Vyučující disponovali kvalitními jazykovými i odbornými znalostmi a navíc byli velmi komunikativní. Ubytovali nás na koleji v pokoji o výměru 24 m², což bylo nedostačující. Studentský senát několikrát obohatil studenty „teambuilding“ akcemi jako například „pasováním nováčků“, či „multikulturní odpoledne“, jež se neslo v duchu českého piva a vynikající exotické kuchyně v podání osmičlenné „komandy“ z Nepálu.

Klaipėda

Třetí největší město se nachází na západním cípu Litvy, jeho struktura i rozloha by se daly přirovnat k naší Plzni. Žije zde okolo 180 000 obyvatel. Město je nejvýznamnější lodní uzel v celém regionu. Po celém okraji města se nacházejí kolosální doky pro překládaní zboží a mola i pro ty nejmohutnější lodě, jimiž v letním období přijíždí nejezen turista. Centrum nenabízí až tolik památek jak by se očekávalo, za zmínku stojí Memel, staré město, a pár tradičních muzeí. Hlavní atrakcí je poloostrov „Kosa“, padesátikilometrový výběžek do moře, vzdálený necelý kilometr, jenž nabízí přírodní rezervaci s typickými historickými vesničkami.

Volnočasové aktivity

Přes dobré podmínky jsou Litevci k zimním sportům velice skoupi. O tom jsme měli možnost se přesvědčit při přenosech z olympijských her. Jejich „druhým náboženstvím“ je jen a pouze basketbal. Veškerá outdoorová aktivita

se tudíž rozjíždí až začátkem dubna, kdy sníh je dávno fuč. V jarních měsících začíná i litevská nejvyšší fotbalová soutěž, která ne každého diváka zvedne ze sedadel.

V okolí centra se nachází hned několik sportovních hřišť. Skvělým nástrojem pro vybití energie je jogging na pláži, beach volleyball či relaxační pétanque. Vhodnou alternativou je možnost pronajmutí menší loďky a za východu slunce jet nychytat nějaké ryby do neklidných vod Baltu.

Litevci jsou velice pohostinní a právem hrdí na svoji domácí kuchyni. Jejich hlavními ingrediencemi jsou brambory, mleté vepřové, červená řepa, „česnekas“ a zelí. Ač v počátku s menšími obavami jsme si lokální kuchyni oblíbili.

Přítomnosti automobilu jsme využili k výletu přes celý národní park, až k hranicím s Kaliningradskou oblastí, návštěvám hlavního města Vilnius, „Paříže severu“ Rigy a nespočtu dalších tras.

Každá zkušenost z jiného prostředí je velice cenná. O to cennější je i proto, že ne všechno nám šlo samo od ruky. Tato stáž nás zcela jistě velmi obohatila, přinesla nám mnoho nových poznatků, jak do profesního, tak i do osobního života, přátel i vzpomínek. Co navíc! Teď můžu přátelům na jejich „A proč?“ klidně čtvrt hodinovým monologem.

Jiří Voříšek

Smaragdové Irsko

Ze str. 1

Fámy o tom, že v Irsku je neustále zataženo a prší a že když vyjde sluníčko, tak je to zážrak, jsou falešné. V Irsku se počasí dokáže změnit během

několika minut. Je slunečno a během chvilky prší a za pár minut je s deštěm zase konec. V Čechách se oblékáme do bund a v Irsku je s radostí odhazujeme. Jako by tam při stejné teplotě bylo tepleji.

Co se týká lidí, stačí dva dny a připadáte si jako doma. Po celém Dublinu pracuje mnoho cizinců. Na některých místech se dokonce domluvíte, aniž byste si museli lámat hlavu s angličtinou. Na jazykových kurzech, které nabízí hned několik jazykových škol, se setkáte s lidmi mnoha národností. Irští lektoři vám vyloží gramatiku, ale nadšeně mluví i o své zemi a kultuře.

Každý týden do Dublinu přichází nespočet lidí, kteří se jedou podívat, jak vypadá noční život v tomto městě. A k tomu jim dobře slouží ulice jménem Temple bar. Ulice, kterou tvoří jen bary, hospody a noční kluby. (Noční klub je v Irsku podnik, který je otevřen i po půlnoci.) Jenže do žádného z těchto podniků se nedostanete, pokud vám není dvacet jedna let. U většiny dveří stojí dvoumetrový hlídač, který kontroluje, jak na tom se svým věkem opravdu jste, ne na kolik se cítíte a jak moc byste chtěli jít dovnitř. Ale i když zůstanete venku na ulici, poznáte, jak noční Dublin dýchá, čím žije, jak se baví. Uličkami kolem

Temple baru proudí davy lidí v kostýmech, všichni jsou veselí a hýří za zábavou. Nejvíce kostýmů a převleků, na nichž převládá především zelená barva, je v Dublinu vidět 19. února. Tehdy všechny ulice září zelenou barvou a všichni oslavují Den svatého Patrika, patrona Irů. Městem prochází průvod a lidé v maskách lepríkónů s veselými klobouky na hlavách, či v jakékoliv jiné masce ladící do zelena, popíjejí zelené pivo.

Ale když se po všem tom hýření a barevném shonu rozhodnete vyjet za hranice velkoměsta, uvidíte překrásnou čistou přírodu, která vás ohromí, zklidní a donutí jen tiše přemýšlet. Neustále zelená tráva a nebe tak nízko, že si myslíte, že vám brzy spadne na hlavu. Bílé chomáče ovcí a bílé obláčky jako by se pomíchaly. A když si člověk lehne do trávy, jako by na chvíli nevěděl, kde je nahoře a kde dole.

Když ráno sednete do auta a přejedete Irsko směrem na západ, dostanete se podle mě na jedno z nejkrásnějších míst, které lze v Irsku najít. Na obří útesy Clif of Moher. Procházka po hřebenu útesů je naprosto úžasná. Ve výšce několik set metrů, se silným

větvem v zádech a s hukotem mořských vln, které se rozbíjejí o úpatí útesů hluboko pod vámi, cítíte naprostou svobodu. V Irsku jsou samozřejmě další místa, která stojí za návštěvy. Například Wicklow s pozůstatky keltské kultury, starým hřbitovem, kde na vás z každého náhrobku dýchne příběh, s vysokou kulatou věží, kterou v kružících obletují ptáci, až se vám z toho točí hlava. O kus dál můžete navštívit nádherné vodopády a chvilku jen tak sedět a dívat se a poslouchat, jak voda do nekonečna padá a šumí. A takových úchvatných míst je po celém ostrově plno.

Jediným temným stínem nad Irskem je jeho momentální ekonomická situace. Během ekonomické krize se Irsko dostalo do obrovských finančních problémů. Možná se teď nebude tolik jásat v nočních ulicích Temple baru, možná i Guinness bude mnohým kvůli ceně hořknout na jazyku víc, než by správné pivo mělo. A mnoho cizinců, kteří zde pracovali, se bude vracet zpět do svých vlastí. Ale Irsko si už v sobě navždy ponese s sebou. Když už totiž jednou Irsko navštívíte, nemůžete ho nikdy úplně opustit.

Tereza Březinová

Studovali jsme v Mexiku

Vysoká škola hotelová umožnila mně a dalším dvěma spolužákům, Lence Syrovátkové a Jakubovi Jaroměřskému studijní pobyt v Mexiku ve městě Monterrey. Byli jsme vybráni na základě výběrového řízení a důležitým předpokladem ke

studiu byla dobrá znalost španělského jazyka, protože veškerá výuka byla vedena ve španělštině. Naše studium začalo 11. ledna a končilo 23. dubna. Škola Escuela de Alimentos – ITAB, ve které jsme studovali, se zaměřovala především na gastronomii.

Výuka začínala v 8:40 a končila v půl třetí s půlhodinovou přestávkou v poledne. Dopolední program tvořily los costos (účetnictví) nebo el administrati6n (administrace), etiqueta de la mesa (kultura u stolu), cultura de la bebida (kultura nápojů), bar y cocteleria (bar a koktejly) nebo enologia (enologie). Odpolední výuka byla od 16:00 do 18:00 hodin.

Předměty se střídaly podle dnů a týdnů. Od půl jedné do půl třetí jsme měli předmět la cocina mexicana (mexická kuchyně). Každý den jsme při-

pravovali různé druhy mexických jídel, specifických pro jednotlivé části Mexika. Pro nás to byla neocenitelná zkušenost. Po vaření následovala pauza na odpočinek a oběd. Od 16:00 hodin jsme měli dvě hodiny španělštiny a profesor nám formou konverzace především vysvětloval fráze a termíny, kterým jsme nerozuměli.

Podmínky studia jsme měli stejné jako naši spolužáci, domácí úkoly byly na denním pořádku. Každý měsíc jsme skládali také průběžné zkoušky ze všech předmětů (dohromady 18 zkoušek), abychom obdrželi certifikáty. Samozřejmě to byla i zkouška ze španělštiny a z vaření.

Stravovali jsme se především ve škole. O víkendech, kdy se ve škole nevařilo, jsme dostali 200 pesos a záleželo na nás, zda si budeme vařit v kuchy-

ni, která byla součástí domu, kde jsme byli ubytováni, nebo mimo domov. Místní kuchyně je variabilní a cenově velice příznivá, například tacos (maso v tortile) stojí 8 pesos, což je 12 Kč. Ubytování bylo poměrně blízko školy v řadovém domě se zahrádkou. V jednom pokoji jsem bydlela se spolužačkou Lenkou, druhý pokoj obýval Jakub. Součástí dobře vybaveného pokoje bylo sociální zařízení (sprchový kout, WC), k dispozici byla televize s DVD přehrávačem. Samozřejmě to byla klimatizace, kterou jsme využívali, protože v Mexiku jsou velké teplotní rozdíly – přes den v období našeho pobytu teploty i nad 30 stupňů, večery chladné. Měli jsme možnost nechat si vyprat oblečení od paní domácí a tak jsme toho rádi využívali.

Do školy jsme jezdili taxíkem, který byl pro nás cenově výhodnější i bezpečnější než místní hromadná doprava.

Cesta do školy a zpět nás stála dohromady 40 pesos, což je 65 Kč. Víkendy jsme měli volné a trávili jsme je se spolužáky, kteří se k nám chovali velmi hezky, přátelsky a pomáhali nám. Spolu s nimi a s profesorem jsme absolvovali zajímavý výlet za kulturou starého Mexika do Cancúnu. Když byl Na svátek Semana Santa (Velikonoce) jsme s Lenkou navštívili Puerto Escondido a Oaxacu.

Profesoři ve škole se k nám chovali stejně jako spolužáci vstřícně a přátelsky a vždy se nám snažili vše vysvětlit. Když jsme některým výrazům nerozuměli, nacházeli pro nás jiná slovní spojení ve španělštině.

Studijní pobyt v Mexiku doporučuji všem studentům, kteří mají zájem poznat jinou kulturu, zdokonalit si španělský jazyk, získat neocenitelné zkušenosti z přípravy mexické kuchyně a poznat přátelské lidi a exotickou přírodu vzdáleného Mexika. **Lenka Smrčková**

SPECIAL

MEZCAL Y TEQUILA

Empezaremos con la diferencia del Mezcal y Tequila. Mucha gente piensa que el tequila y el mezcal es el mismo tipo de licor pero están equivocados, pero lo que si tienen en común es que vienen del Agave. Primero hablemos del Tequila siendo el licor mas conocido de Mexico. El tequila solamente proviene del agave azul. El agave es una planta nativa de Mexico, endonde se saca el mezcal y el tequila pero como dije anteriormente el tequila proviene del Agave Azul o El Agave Weber y solamente contiene 51% de agave, pero lo que mucha gente no sabe es que el tequila es un tipo de mezcal. El tequila se fundió en el siglo XIX y fue fundada por Nicolas Rojas quien bautizo el objeto de exportación creando la primera Industria de tequila.

Conocimiento y Proceso del Agave (tequila y mezcal)

Tequila:

El tequila se cultiva en Guadaluajara, Nayarit, Michoacán, Guanajuato, y Tamaulipas. Cuando se corta el agave y se saca la pina (el corazón del

agave) es introducido a unos recipientes de acero inoxidable en donde se lleva la Hidrólisis de los azucares mientras teniendo una presión de vapor de 1.2 kg cm² durante 4 horas mientras se queda el agave por 18 horas a una temperatura aproximadamente de 105 grados calcio. Significando que el proceso del tequila se usa un proceso Industrial que minimiza la riqueza de aromas y sabor del agave.

Una vez preparado para empezar el proceso de fermentación son bombeados por 72 horas para llevar la reacción química de la fermentación significando que son convertidos en alcohol etílico. Cuando termina la reacción de la fermentación y el mosto (es el material de la fermentación) es llevado a unas columnas de destilación. Cuando es la primera destilación se obtiene el producto ordinario que son recogidos en tanques especiales. El producto ordinario de la primera destilación sale el Tequila, con una graduación alcohólica de 55%. El tequila tiene diferentes tipos, mucha gente piensa que es Oro y Blanco pero así no es

el caso. Tequila tiene Reposado (Maduración reposar en barril), Añejo (Reposado más de 6 años), Blanco y extra Añejo (reposado por más de 8 años).

Mezcal:

El Mezcal se cultiva en Oaxaca y Guerrero. El agave se le saca la pina y el agave de Mezcal se coce y se usa un proceso ancestral. Cocida con leña obtiene una forma de fibra tiene la extracción por un molino en donde se extrae el jugo de mezcal (MEZCAL). Después lo meten en un tambor de fermentación que tienen unos canales subterráneos y se deja reposar por 24 antes de pasarlo para la destilación. El mezcal tiene el proceso de destilación de una forma antigua, con un Alambique de cobre calentado mediante vapor. Del Alambique se pasa el alcohol en forma de vapor al serpentín, el cual es enfriado en una tina de agua fría para luego pasar a ser recolectado en tambores. Con el Mezcal se usa el 100% de alcohol, y produce mínimo resaca.

El Mezcal es procesado y hecho con manos mexicanas

y procesos ancestrales que los mexicanos se entregan en hacer el mezcal, es pasado en generación a generación. Pero lo que mucha gente no sabe del mezcal es que el mezcal puede ser de mayor calidad que el tequila. Mucha gente piensa que el proceso y como es en general el mezcal es de

mala calidad y está mal visto por mucha gente, pero lo que no ven es que el mezcal, el proceso es una delicadeza que no cual quiere persona pueda saber y con el tequila cual quiere puede aprender hacerlo más bien porque es algo mas común e industrializado.

Martin Torres

Five ways to green your gastronomy business

Individually, and as an industry, we've done it all. We've done simple, we've done over the top, we've done classic, we've done out of the box, we've done rustic, we've done luxurious, we've done futuristic, and the list goes on. Would green be worth doing? Green is eco-friendly and sustainable by definition, but it's also economical, ethical, and healthy. Surprisingly, these days it's also fashionable and highly marketable as such. So how do we tweak our products and services to accommodate the demand and reap the benefits?

► 1. Go organic. As more and more people are becoming

acutely aware of the damage pesticides, herbicides, fungicides, antibiotics, hormones, and chemical fertilizers in our food cause our health and the environment, going for organically grown ingredients is an obvious winning marketing strategy too many businesses have yet to implement. Statistics show that each year more and more people choose to buy organic foods on a daily basis. Due to an increasing demand, prices are also slowly going down, so there's not much of a cost differential anymore either. Organic foods can even have richer flavor as well as better texture, which chefs as

well as customers can appreciate.

► 2. Go seasonal. Almost all of our food travels multiple thousands of miles from the place it was grown to our table, meaning enormous fuel and energy expenditure, and additional pesticides to help it last long enough, in most cases. While willingly choosing exclusively foods from within a certain radius of your location is an option some people choose (they even got their very own label, locavores), it's an option that may not always be feasible for gastronomy businesses. Being mindful of seasonality, on the other hand,

can be paramount in reducing the so-called "food miles" of your product, not to mention superior taste profile. Just get a regular red tomato right now and compare it to the one you had in June, if you won't take my word for it.

► 3. Go vegan. According to recent UN reports, the meat industry is the largest producer of greenhouse gases, that's much more than all transportation in the world combined. Eco-conscious people definitely take notice of such things, so a large percentage of them reduce their animal product consumption dramatically. Recently published stud-

ies emphasizing the correlation between plant-based diets and cancer, diabetes, and heart disease recovery, have nudged the health-challenged clientele in this direction, and let's not forget about the people going vegetarian or vegan for ethical and

Китай, что это?

Что мы знаем об этой огромной стране? То, что это родина шелка, пороха и чая, что это коммунистическая держава с более чем полтора миллиардным населением, и что в этой стране располагается Великая китайская стена.

Летом мне повезло побывать там дважды, и я хотел бы немного рассказать об этом. Прожив почти всю жизнь в непосредственной близости от Китая, я никогда не питал особого интереса к этой стране, виной этому было незнание, плюс куча глупых стереотипов, которые развеялись в первые же часы моего визита.

С древних времен Китай и его жители были для европейцев чем-то совершенно непостижимым, но и сегодня они не торопятся открывать никому свои тайны. Хотя какие-то нотки их культуры и жизни уловить все-таки получается.

Куда не глянь, влево или вправо, со всех сторон тебя

окружает нечто, для тебя, как для человека из другой цивилизации непонятного и необъяснимого.

Первым, что бросилось в глаза по дороге в гостиницу, было китайское уличное движение. Совершенно сумасшедшее и лишенное всякого казало бы здравого смысла и логики.

Десятки, а то и сотни людей с обеих сторон переходят дорогу, пешеходы вместе с ними велосипедисты, в том числе и с прицепами, люди с тележками и т.д. Автомобили разворачиваются через две сплошные, и бесконечно перестраиваются из ряда в ряд и никто не смотрит ни влево, ни вправо. При всем этом как не странно, никто никого не давит. В Китае запрещено водить иностранцам, что, пожалуй очень предусмотрительно.

Затем разместившись в номере, я иду на обед и знакомлюсь с Китайской кухней. Оказывается то, что едят китайцы, и то что пода-

ют в китайских ресторанах по всему миру, вещи мягко говоря, разные.

Национальная китайская еда подразделяется на традиционные провинциальные кухни. Состав ингредиентов в каждой кухне практически одинаков. В готовку может использоваться практически все, что произрастает, живет или временно находится на данной территории. А вот рецепты приготовления везде разные. Для туристов со слабым пищеварением и слабонервных есть конечно и более европеизированные варианты китайской кухни, но у меня таких проблем нет, поэтому каждый день я пробовал что то новое, будь то тушеная лягушка или жареная змея (при заказе которой, готовку превращают в огненное шоу).

После нескольких часов пребывания на улицах Великой Поднебесной начинаешь понимать, что китайцев не просто много (об этом я догадывался и раньше),

а очень, очень много. Весь день мне казалось, что к вечеру на улицах станет немного просторнее, что час-пик скоро закончится, и большинство жителей разойдется по домам или еще куда-нибудь. Но они не ушли. Они как будто все приходили и приходили. На площадях собирались люди разных возрастов и под китайскую музыку дружно танцевали какие-то народные танцы. Кафе и забегаловки кишели людьми, челночная торговля из магазинов переместилась на улицы, тут и там закончившие свою работу строители играли в «сянчи» (китайская настольная игра, подобная шахматам). Жизнь на улицах кипела всю ночь, а ранним утром, когда самые долгие ночные гуляки китайцы начинали расходиться по домам, другие уже спешили на работу, снова открывать свои магазины или продавать китайские булочки для завтрака.

В большей части китайских городов проблемой было общение, и даже минимальная коммуникация.

Английским языком никто не владеет, за исключением обслуживающего персонала некоторых отелей, и дорогих ресторанов. Но ведь если подумать то наши буквы для китайцев выглядят так же, как для нас их иероглифы. Однако же в некоторых мелких восточных городах, граничащих с Россией, многие китайцы слабо, но говорят на русском или отчасти понимают.

В данное время Китай очень сильно развивается, и города растут с огромной скоростью, повсюду активно ведется строительство, старые здания сносятся, сносятся целыми кварталами и за считанные месяцы, а иногда даже и недели возводятся новые, современные дома, офисы или торговые центры.

Возможно, что через пару десятков лет Китай по уровню технического оснащения обгонит многие страны Европы и Соединенные Штаты. В данное время в Пекине метро, гостиницы и торговые центры оснащены не хуже европейских аналогов. **Nikita Kazarin**

spiritual reasons. One way or another, all these people prefer to avoid meat, fish, sometimes eggs, dairy, and even honey.

One way or another, these people are underrepresented in the industry, and even if their needs are too specific to be easily met by your competition, they are still a missed business opportunity.

► 4. Green the experience. In upscale establishments especially, but also in general, attention to detail is what really makes or breaks you. Usage of eco-friendly air fresheners, natural fabrics from organically grown fibers, recycled paper products, soy candles,

natural / vintage / repurposed decorations, recyclable or compostable takeaway containers, all these things can and will get your client's attention and approval individually, but you may gain additional points for consistency, as long as you implement as many of these solutions as possible.

► 5. Green the operation. While all of the above solutions bring you higher profits, allowing for more incoming customers willing to pay more for a greener experience, this

one can bring down the actual cost of your product, while still enabling the price to go higher. Energy-efficient light bulbs, controlled-flow fixtures in the kitchen and bathrooms, eco-friendly detergents, air purifiers, efficient appliances, refrigeration, and ventilation, are just a sampling of ways to save money while working a trend.

Speaking of trends, the American National Restaurant Association's annual chef survey identified more than half of the "Top 20 Trends for

2010" as relating to sustainability. In the age of instant globalization, that's one heavy hint. **Volha Dounar**

Mosaic House v srdci Prahy Designerský úlet

TIP KREDITU
Irena Micková
Václav Doubek

S partou známých jsme se rozhodli strávit pár dnů v Praze a nakonec se z toho vyklubala jedna z nejpovedenějších akcí. A to je důvod, proč se s vámi chceme o svou zkušenost podělit. O hostelu Mosaic House v centru Prahy se Irena dozvěděla v National Geographic Smart Traveler, kterému coby vcelku zkušený cestovatel přikládá váhu. Nebyla to bublina, která splaskla, nepochybila.

Mosaic House – stylový hotel (****) a hostel v jednom objektu – funguje teprve od června 2010. Najdete ho opravdu v centru Prahy, jen dvě minuty chůze od Karlova náměstí a deset minut od Karlova mostu. Kdysi v téhle budově z roku 1930 sídlily odbory, dnes jeden z nejlepe hodnocených hotelů v Praze.

Když vstoupíte, je vám jasné, že je to designerský úlet. Povedený! Černá, hnědá, zelená, sklo a chrom, atypicky řešené otevřené přízemí, které je jakýmsi srdcem nebo snad motorem celé budovy. Tady to tepe, vře, žije, dýchá, komunikuje. Poslední z výra-

zů je nejspíš nejměstnější. Naleznete tu mezinárodní komunitu mladých lidí, kteří přijeli do Prahy. Skvělá příležitost setkat se, dát si drink třeba s Australanem (nejlíp v Happy Hours: 18–19 pivo za dvacku, 20–21 cocktail za půlku a od 22 do půlnoci dva panáky za cenu jednoho), pokecat s Amíky, jíst štavnaté a propečené hamburgery, čerstvý salát nebo výborný guláš. Je libo Holanďany, Němce, Kolumbijce, Kazachy? No problem. Osazenstvo hotelu? Pelmel národností – hostů i personálu, skutečná mozaika. Příjemná atmosféra, sehraný, vstřícný a nápomocný tým místních zaměstnanců.

Celé přízemí je vlastně jediný chytré rozčleněný prostor. Vlevo recepce (poradí se vším, co potřebujete), vedle bar (co hrdlo ráčí), vpravo skleněnou zdi vidíte do kuchyně (wow), zbytek kombinace restaurace a hudebního sálu. Jsou to právě koncerty, čím se toto místo liší od jiných? „Ano“, zní odpověď. Pořádají je tu nejmenší dvakrát týdně, vystupují v hotelu ubytovaní hudebníci z celého světa. Skvělá příležitost! A když hudebníci po

náročné noci odpočívají, pódium nezeje prázdnotou, spustí se plátno a je čas na sport, přenášejí zde veškeré přímé přenosy, fotbalem počínaje, krasobruslením konče.

Ale nejen živé hudební dějiště, celkové pojetí a hotelová filozofie odlišují tento hotel–hostel od jiných. Je totiž navíc zelený! Není to jen standardní cedulka v koupelně, že pokud chcete šetřit životní prostředí, nepožadujte výměnu ručníků každý den.

Ne, že by technologie použité při rekonstrukci budovy byly neznámé. Okenní čidla a automatické žaluzie regulující teplotu vzduchu, solární panely, získávání energie z odpadního tepla, recyklování „šedé“ vody pro WC účely, izolace střešních prostřednictvím stromů. O tom všem jste možná slyšeli nebo četli. Inteligentní budova Mosaic Housu je však realitou. Pro vás, kdo smýšlíte ekologicky, to může být třeba i naplněný sen.

Florbal

Když se řekne slovo florbal, vybaví se mi několik slov, která s ním mám spojená. Jsou to vítězství, úspěch, radost a týmová práce. Na druhou stranu jsou to ale i těžká dřina, bolest, prohra a smutek. Je to sport, který mi zkřížil život v mých osmi letech a dělal mi společnost dlouhých deset let. Je to hra, kterou mám nesčetně rád, a i když ji už nehraju závodně, vždy když je možnost, si jdu s chutí „pinknout“. Nebylo tomu ale vždycky stejně. V osmi letech jsem byl nadšený pro každý sport, ale pro žádný jsem nebyl zapálený natolik, abych se mu věnoval naplno. A tak když

mi řekl kamarád, že hraje fotbal, chtěl jsem hrát fotbal. Za týden přišel jiný, že hraje basket a já zase chtěl zkusit ten. Na basketbal jsem byl ale moc malý, proto jsem si šel jednou se spolužákem ze základky zahrát florbal. Musím říct, že mě to chytlo opravdu hned. Ze začátku jsem chodil trénovat jen do školní tělocvičny, která nebyla ani zdaleka tak velká, aby se dalo hrát podle klasických florbalových pravidel.

Myslím, že v dnešní době, v naší republice už bude určitě většina lidí vědět co je to florbal, v kolika se hraje hráčích a na co vlastně je ten plastový, děrovaný míček. Bohužel, je ale i spousta zemí, kde ani nevědí, že něco jako florbal existuje. Nevědí, že hřiště, které je ohraničeno 50 cm

vysokými mantinely, by mělo mít 20 × 40 metrů, že proti sobě nastupují dvě družstva s pěti hráči v poli a brankářem. Florbal se, stejně jako lední hokej, hraje na 3 × 20 minut čistého času. Rozdíl oproti lednímu hokeji je zřejmý na první pohled, hráči nemají chrániče, brusle ani helmy. Viditelný rozdíl mezi florbalem a ledním hokejem je taky v tvrdosti. Souboje hráčů nejsou zdaleka tak tvrdé, i když leckdy bývají dost nebezpečné. Sám jsem byl svědkem několika nepříjemných zranění, která ne vždy skončila pokulhávajícím odchodem hráče na střídačku a potleskem diváků.

Za kolébku florbalu se považuje Švédsko, které vyhrálo sedm z osmi mistrovství světa. Při osmém, posled-

Patrik Messiereur, student 2. ročníku oboru Marketingové komunikace ve službách hrál v letech 1998–2008 závodně florbal v mužstvu SSK FUTURE v Praze. Jeho tým vyhrál v roce 2004 a pak ještě v roce 2006 mistrovství ČR ve florbalu. Patrik rád vzpomíná na celou florbalovou kariéru.

ním mistrovství světa v roce 2008 sesadilo „tři korunky“ z pomyslného trůnu Finsko, ve kterém má florbal také nemalou tradici. S týmem jsem byl ve Švédsku třikrát na turnaji v Göteborgu a je obdivuhodné, jak jsou místní tímto sportem očiřovaní, jak vždy s nasazením bojují až do závěrečné sirény a rodiče jak podporují své děti a snaží se je vést k tomu, aby byly stále lepší a lepší. Kdybych měl přirovnat tradici florbalu ve

Švédsku, byla by asi stejně velká, jako má u nás lední hokej, fotbal nebo pivo :)

Do budoucna bych si za sebe přál vrátit se k florbalu a věnovat se mu alespoň rekreačně jako koníčku. Florbalu bych pak popřál spoustu nových, mladých talentů, kteří by se věnovali tomuto velké rychlému, dynamickému a nádhernému sportu s nadšením a zápalem, aby to dotáhli co nejdál.

Patrik Messiereur

Kino jak ho neznáte

Když se řekne kino, co se vám vybaví? Kdy uvidím svůj dlouho očekávaný film? Budu sedět na dobrém místě v sále? Koupím si popcorn nebo nachos? Dám si k tomu pít točené nebo v lahvi? Tyto otázky řeší většina z vás, dovolím si říci každý z vás. V dnešní době si ani nedokážu představit, že by byl mezi lidmi někdo, kdo ještě nepoznal kouzlo projekce filmu na velké plátno. Já se na kino dívám z úplně jiného pohledu než ostatní. Vidím ho totiž z pohledu zaměstnance. Dva a půl roku jsem brigádníkem jednoho multikina, které se nachází v centru Prahy.

Vím, co obnáší příprava občerstvení, prodej lístků a úklid sálů. Každý zákazník bere jako samozřejmost to, že si koupí lístky, popcorn a posadí se do čistého a příjemného prostředí moderních kinosálů. Ale žádný z nich si neuvědomí hodiny příprav, které tomu předcházejí. Personálu začíná celodenní maratón již v dopoledních hodinách. Každý den se připravuje čerstvý popcorn a průběžně se kontroluje jeho kvalita. Dále je nezbytné po každém představení vyčistit sály, aby byly perfektně uklizené pro další zákazníky. Na úklid

sálu o kapacitě 300 míst máme někdy pouhých 5–10 minut. Po usazení zákazníka a spuštění úvodních reklam nastává osobní, vizuální a poslechová kontrola filmu, která se nahlásí promítači přes interní komunikační systém. Z pohledu promítače je práce v kině naprosto odlišná. Promítačem vyhovuje, když přijde hodně lidí na představení, protože ho vnitřně uspokojuje, že jeho práci ocení velké množství lidí. Nemusí se plácát na baru, potit se na pokladně ani nemusí řešit stížnosti zákazníků. Na druhou stranu, když se něco pokazí, pot se mu rozlije po celém těle a neví, kam dřív skočit. Běžný den probíhá v poklidu, každý má na starosti určitý počet sálů a v moderním multikině stačí, když film založí do promítačky, pustí ho a promítačka už se sama postará o zbytek. A za nějaké dvě hodiny znovu. Samozřejmostí je pouze kontrola. Náročnější jsou čtvrteční rána, kdy začíná nový filmový týden. Musejí se připravit nové filmy, zabalit staré a hlavně vyměnit reklamy a ukázky na všech filmech dle rozpisu. To je záležitost na cca 2 hodiny ve dvou až třech lidech. Poslední dobou, s nástupem digitalizace

kin, jim práce ubývá, neboť předejání playlistu na monitoru je práce přeci jen o dost jednodušší než klasické ohýbání zad a lepení 35 mm filmu pomocí lepičky a lepicí pásky. Pracovní doba je většinou o něco delší, musí být v kině mezi prvními, aby rozsvítili světla, zapnuli stroje a odchází také jako poslední, kdy naopak musí vše vypnout a zhasnout. Většinou je to od 11 ráno do 1 hodiny v noci. Pro práci promítače je potřeba mít jisté předpoklady, od dobré fyzické kondice až po promítačský průkaz.

Jednou z největších výhod personálu je to, že mohou zhlédnout film již před jeho oficiální premiérou. Naposledy se nám to povedlo s Harry Potterem, kterého jsme měli možnost vidět jen pár hodin po světové premiéře a týden před jeho půlnoční premiérou v ČR.

Dlouho očekávaná představení s sebou přinášejí nevídanou návštěvnost. Aktuálně týden. Musejí se připravit nové filmy, zabalit staré a hlavně vyměnit reklamy a ukázky na všech filmech dle rozpisu. To je záležitost na cca 2 hodiny ve dvou až třech lidech. Poslední dobou, s nástupem digitalizace

A jestli vás zajímá, ve kterém ročním období chodí do našeho kina nejvíce lidí, na to jsem se zeptala manažera Palace Cinemas Slovanský dům Aleše Smetany:

„Dříve bylo za hlavní kinařskou sezonu považováno období podzim - zima. S nástupem éry multikin se toto vyhranění začalo pomalu odbourávat. Pokud přijde skutečně velký film typu Vratné lahve nebo Pán prstenu, tak lidé přijdou až je venku mráz nebo vedro. Distributoři začali postupně nasazovat své nejsilnější tituly, tzv. blockbustery, např. i do období letních prázdnin, a proto se už nyní o nějaké hlavní a vedlejší sezóně nedá dost dobře mluvit.“

Vaše kino je také nazývané premiérové. Proč se premiéry českých filmů konají právě u Vás? Jak často jste hostiteli českých premiérových filmů?

„Důvodem je zajímavá kombinace umístění v historické budově v samém centru města. To jiné multikino v Praze nemůže nabídnout

a proto je Slovanský dům tak atraktivní pro podobné akce. Hostitelem jsme poměrně často. Loni jsme hostili 17 slavnostních premiér, letos zatím 5 a k tomu několik zahraničních titulů.“

Ve Vašem kině se také konají různé akce jako například Cineparty, Filmová noc a Noc reklamozroutů. Máte je v plánu i na příští rok?

„Těmito zajímavými akcemi se snažíme ještě více zatraktivnit divákům návštěvu našeho multikina a ukázat jim, že kino není čistě jen o pouštění filmů. Filmová noc nabízí divákům možnost sledovat po celou noc filmy z aktuální nabídky za jednotnou zvýhodněnou cenu. Noc reklamozroutů je unikátní show pro příznivce reklam, a nejen pro ně. Ve všech kinosálech se promítá 5hodinová kolekce reklam z celého světa a zároveň v tanečním sále a jeho okolí běží doprovodný program, hudební produkce a módní přehlídky.“

Ráda bych vás pozvala k nám do kina.
Aneta Alterová

Football Manager 2011

RECENZE
Tomáš Černík

Někteří herní vývojáři by bez nadsázky měli čelit žalobě za obecné ohrožení. SI Games by už před lety skončili hluboko na dně Orlíku s betonovými kopačkami a rohovým praporkem zaraženým v ústech. Jejich pravidelným podzimním útokem prostřednictvím značky Football Manager jasně odhaluje nedostatky Ženevských konvencí a fakt, že proti fanouškům kulatého nesmyslu lze použít i strašnějších než biologických či jaderných zbraní. Nač tak květnatá a hyperbolizovaná filipika proti tvůrcům návykové série sportovních manažerů? Inu...

dvě dvanáctihodinové šichty nad poblíkávajícím monitorem obstarožního notebooku (nahrávání sice trvá déle, ale za řízení zápasů při hygienické pauze to stojí) přerušené jen zhruba hodinovou fází, kdy jsem ve stavu bezvědomí odřídil asi tři zápasy stylem na pomezí současného a bývalého reprezentačního kouče aneb komu není Rady, tomu není Michala, si začínají vybírat svou daň.

Ano. Nový manažer je tady, zase stejně vražedně návykový, a letos plný zajímavých změn. Kdo by to řekl, jak hře pomůže důraz na mezilidskou komunikaci, kolik vrásek na čele manažerům přidělají neodbytní a kapříků lační

hráčští agenti, nebo kolik desítek hodin může i poměrně inteligentní jedinec strávit nad pouze nepřímou ovladatelným přenosem fiktivního fotbalového utkání, kde po symbolicky znázorněném hřišti pobíhají titěrné postavíčky. No zkrátka: jestli autory nezavřou a rituálně nepopraví letos, tak už asi nikdy...

Podstatné jsou tři body

Otcovská rada korupčníka Milánka o důležitosti tří bodů otevře odstavec, který dlouhodobí fandové série nemusejí ani číst. V čem spočívá výjimečnost Football Manageru? Prvním klíčovým bodem je mimořádně rozsáhlá a přesná databáze ligových oddílů,

týmů z nižších soutěží, a jejich hráčů, funkcionářů, trenérů či skautů. Zdaleka nejde jen o velké evropské soutěže typu Premier League, Serie A nebo Primera Division – už i česká druhá liga má prakticky bezchybné soupisky a nechybí ani exotické africké, asijské či americké soutěže. Hráči jsou přitom správně rozmístěni na pozice, které ve svých klubech hrají, a ohodnocení v základních fyzických, technických i taktických dovednostech, víceméně odpovídající úroveň mají i smlouvy a nezapomíná se ani na jemné detaily typu náklonnosti k některému slavnému klubu či vzájemnými spory rivalů. Druhým klíčovým bodem je zápasový engi-

ne, který prezentuje ve zjednodušené vizualizaci samotné zápasy a počítá se všemi podstatnými faktory: vstupní sestavou, taktickým plánem, osobními úkoly jednotlivých hráčů, ale i počasím, výkonem rozhodčího, pokyny z kabiny a samozřejmě nezbytnou dávkou štěstí. A třetí bod jsou pak lety prověřené herní mechanismy, které propojují databázi a zápasový engine, zpracování tréninků, přestupového trhu, skautinku, pohárových soutěží, tiskových konferencí... tedy jádro zábavy, které fotbalovému fanouškovi teprve umožní vcítit se do důležité role manažera týmu, jenž to může virtuálně natřít Pepíkovi Chovanců nebo Arsenovi Wengerů.

Kulturní přehled

Výstavy

► **Petr Nikl: PLAY**
Do 31. 1. 2011, VÝSTAVNÍ
SÍŇ MÁNES, Masarykovo
nábřeží 250, Praha 1

► CZECH PRESS PHOTO 2010

Do 31. 1. 2011, Křížová
chodba Rytířského sálu
Staroměstské radnice,
Praha 1

► **Amedeo Modigliani**
Do 28. 2. 2011, Obecní
dům, Náměstí Republiky 5,
Praha 1

► Karel Škréta (1610 – 1674): Doba a dílo

Do 10. 4. 2011, Jízdárna
Pražského hradu – Pražský
hrad, U Prašného mostu 55,
Praha 1

Akce

► Pecha Kucha Night Prague Vol. 16

23. 2. 2011, Kino Aero,
Biskupcova 31, Praha 3

► LET IT ROLL

25. 2. 2011, Praha

► JEDEN SVĚT 2011

8. 3.–17. 3. 2011, Praha

► FEBIOFEST 2011

24. 3.–1. 4. 2011, Praha

Kluby

► Palác Akropolis

Kubelíkova 27, Praha 3

Respect Plus : Fanfare

Ciocarlia

20. 1. 2011

Čechomor

31. 1. 2011

Silvestr

► Klub Roxy

Dlouhá 33, Praha 1

ROXY HORROR

PICTURE SHOW

MAD BAD FUN

NYE 2010

Tráva, Chris Sadler,

Im Cyber, Pavel Bidlo,

Lucas Hulan, Sweg, ...

► Cross Club

Plynární 1096/23, Praha 7

IMPERIALISTIC

SILVESTR NIGHT

Philip TBC, Beast67,

Quadrant Sound,

Babylon Rocker, ...

► MECCA club

U Průhonu 3, Praha 7

NEW YEARS EVE with

DJ MICHAEL GRAY (UK)

(r)

Bud zdrav Honzo,

chtěl jsi, abych Ti napsal pár řádků o mé zálibě, koníčku, ba dokonce i sportu. Dělán totiž historický šerm. Ne, není to ten, jak proti sobě stojí dámy, nebo pánové oblečení do bílých oblečků a dle mého názoru si hrají na takzvané rytíře Jedy z nejmenovaného filmu. Já se ve svém koníčku přemístuji do období 15. století mezi udatné rytíře, sličné dámy a velké hrady, ale také proradné lapky. Imituji historickou postavu, pana Hynka I. z Kunštátu a Jevišovic řečeného Suchý čert. Je to

postava loupeživého a obávaneho pána z luhů a hájů mé rodné jižní Moravy.

A zrovna včera jsme měli s naší skupinou opět trénink, který bývá vyčerpávající, velmi fyzicky náročný, avšak člověk se trénuje v sebeovládání, rychlejších reakcích, postřehu, síle, obratnosti, a samozřejmě umění boje nejen s mečem, ale i s jinými typy zbraní, jako jsou pádné zbraně jako palčáky, řemdichy – takzvané bijáky. Dále s tyčovým typem zbraní jako jsou halapartny, válečná kladiva, kůsy a jiné. Jak jistě víš sám z různých knížek i filmů ať už současných, nebo

Nakonec fejeton: Historický šerm – koníček, nebo zábava?

staršího data. Zbraní bylo mnoho druhů a způsobů boje s nimi taktéž.

Jenže my se na rozdíl od historie nesnažíme protivníka zabít, znemožnit, či zmrzačit. Žijeme už v době kdy je rytířství několik století mrtvé. A to díky zbraním používajícím k palbě střelný prach. My jsme vlastně bojovní divadelníci, kteří chtějí diváka oslovit něčím, na co si většina malých kluků hraje a určitě i také mnoho mladých dam, které chtěly být princeznami. Vystupujeme jak na hradech, tak na náměstích českých, moravských a polských měst při různých oslavách. Tak se účastníme i bitev, rekonstrukcí historických událostí. A jestli sis všiml na fotce, tak členkou naší skupiny je také půvabná Kateřina

Mašková, která učí na naší škole.

Jak už jsem se zmínil, je tento koníček, nebo sport, pokud jej tak chceš nazývat, velmi fyzicky náročný. Základem pro každého, kdo by s ním chtěl začít, je vyhledat některou ze skupin, například tu moji pokud bys měl zájem. Bohemica Sanguis, což v překladu znamená Česká krev. Dále se učíš krokovat, zvládat výpady s mečem, obranu s mečem, a koordinaci těla. Pokud bys měl vážný zájem začít, tak mne klidně kontaktuj. Pokud ne, doufám, že tě aspoň těchto pár řádků pro tento nádherný sport nadchlo.

Měj se krásně a těším se na naše brzké setkání!

S pozdravem Petr Váka

DISKREDITED COMICS + SUDOKU

Nakreslila: Viktorija Orel

Snadné					Střední					Těžké									
3	5	7	4	1				5		6	2	2				9		5	
4	2		3	8				6	1	3	8	1				4		2	
	6							3			1			7		6		9	3
	9	2	1					4	8	5	1					7		8	
	1	6	9	2				8								6	9	3	
			3					1	6		4			3		8			
1	7							5			4			2	5		3	1	
		9		7				3		4	5			9		1		4	
			9	1				8	7		1			4		7		9	